

Svatá Hora

1
2023
ročník
MMXXIII

Starý svatohorský zvon • Homilie apoštolského nuncia • Svatohorská studna

OBSAH

Úvodník

Jako voda	3
-----------	---

Ze Svaté Hory

Rok 2022 v číslech	13
Zprávy ze Svaté Hory	30
Opravy na Svaté Hoře	33

Z historie

Svatohorské legendy IV.	4
Starý svatohorský zvon	16

Téma

Instrukce k liturgickým postojům	20
Praktická upozornění poutníkům	21

Spiritualita

Kázání apoštolského nuncia	24
Třikrát o postění se	26
Jak začít	28
Mít nebo být	29

Informace

Zajímavá kniha	34
Exercicie, kalendář akcí	37
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba	38

Jako voda

Bilance uplynulého, stesk po starých časech, lamentace nad překotnými změnami současného světa, ale též srovnání konkrétních situací v minulosti s (překvapivě) obdobnými problémy současnosti nebo prostě jen obvyklé asociace typu „nádoba“, „studna“, „občerstvení“ a „obmytí“.

To vše v sobě může skrývat slovo voda. Právě ono se totiž zdá být spojujícím prvkem rozličných textů tematicky poměrně doširoka rozmáhlého prvního čísla tohoto časopisu: Poprvé v něm můžete navázat vodu díky odbornému historiografickému textu o svatohorských studních, následovaném bilancí roku 2022, který uplynul jako voda.

Ohlédnutím za ním jsou dílem stručné zprávy a také fotografie. Mnohem více času pak dělí aktuální instrukce pražského arcibiskupa k liturgickým postojům od článku jednoho ze starších čísel Svaté Hory, kde jsou návštěvníci tohoto poutního místa důrazně, vtipně a břitce upozorňováni na mnohé nevhodné, a to nejen ohledně postojů při liturgii.

Předělem mezi bilancovaným loňským rokem a tím současným pak je homilie apoštolského nuncia, vedoucí nás s Bartolomějem k touze skutečně vidět. Občerstvení naší postní snahy přináší tři krátké glosy P. Jana Kuníka, CSsR, dotýkající se textů prvních dnů Čtyřicetidenní - Quadregessime.

A protože dny doby postní utečou jako voda, kalendárium s přehledem plánovaných kurzů a duchovních aktivit vás již nyní zve k prožití roku 2023 se Svatou Horou v ruce – nebo lépe: na Svaté Hoře.

Pavel Šmolík

Fotografie
na titulní straně časopisu:

Odraz v louži, pohled na Svatou Horu. Autorkou fotografie je Nikol Matějková.

Časopis **Svatá Hora** • MMXXIII. ročník

Pieta ze svatohorského ambitu

Svatá Máti, rač popřít, Jenž ráčil pro mne trpět, Popřej mně s tebou plakati, Vedlé kříže s tebou státi,
bych moh' mé srdce raniti, a tak těžce raněn býti, a Krista vždy litovati, a v tvé žalosti trvati,
ránami Syna tvého. rozděl mne z trásti jeho. dokud v těle zůstávám. za to tě věrně žádám.

Sekvence Stabat Mater; překlad foneticky dle Šteyerova kancionálu

Cesty do minulosti Svaté Hory I.

Svatohorská studna

Jižně od svatohorského kostela a nedaleko od Březnické brány se již téměř 400 let nachází Svatohorská studna. V současnosti je uzavřená, protože potíže s vodou ji provázejí po celou dobu její existence.

První studna stojí dodnes

Roku 1633 vykopal poustevník Jan Procházka nad pramenem, který vytryskl teprve po začátku větších poutí, studnu, od níž byla ve vzdálenosti pouhých sto kroků jedna ze starých železorných šachtic. Studna byla brzy nazvána „okem Panny Marie“. V její navinulé siroželezitě, nakyslé a léčivé vodě načervenalé barvy (jako ze žluté hlíny) si poutníci omývali obličej a ruce a prosili o zdraví. Používali ji ke koupelím a lázni proti ranám, vředům a mdlému zraku. Její vlastnosti potvrdil v Balbínově době lékař Marek Marci. Voda se tehdy z nehluboké studánky čerpala měděným okůvkem a často se stávalo, že se poutníkům vyvážila všechna. Přes noc ale zase natekla, i když bylo sucho a okolní studny vyschly.

V roce 1653 byla studánka zastřešena a ohrazena. Pole, na kterém studna dosud stojí, koupili jezuité roku 1658 z peněz dobrodinců. Pro větší pohodlí a lepší přístup poutníků byla kolem studánky na náklady pana Kryštofa ze Svárova udělána obruba a nad studánkou střecha spočívající na dřevěných sloupech, zaražených do země asi půldruhého kroku od studánky a pobitých proti dešti, horku, větru a zimě prkny. V blízkosti studny byl v roce 1672 založen rybníček Jordán. Na základě smlouvy z 1. května 1673 s pražským tesařem Tomášem Schreyerem byla nad prohloubenou studnou postavena střecha a baň pokrytá šindelem.

Vpravo od cesty od studánky ke svatohorské kapli se rozkládal les či spíš dubové křoví, v němž v létě švitořilo ptactvo. Na jižní straně kaple stálo po příchodu jezuitů chatrné stavení, které sloužilo jako zповědnice a začátkem 60. let bylo zbouráno. Konečná úprava studny se uskutečnila v roce 1686, kdy zde byla vysázena i lipová alej.

Studny v rezidenci

Pro potřeby rezidence sloužily studny uvnitř objektu. Zřejmě součástí první etapy výstavby rezidence 1668–1673 bylo i vybudování dvojice studní v přízemí a v suterénu rezidence, respektive kruhové ražené studny v jižní části chodby přízemí východního křídla a studny/cisterny vylámané v suterénu sklepa pod druhotně vloženým schodištěm, pocházejícím z dodatečných úprav.

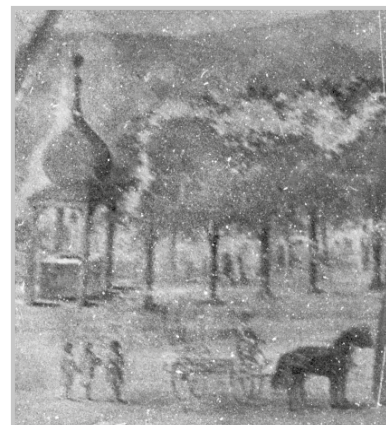
Namísto vody osel

Od začátku 18. století si příbramská obec budovala vlastní železářský závod, a protože byla majitelkou pozemků kolem Svaté Hory, začala ve zdejších železnorudných dolech těžit rudu pro svou potřebu. Začátkem května 1702 radní rozhodli, že se dvěma nebo třem havířům, kteří již nějaký čas těžili železnou rudu na obecních pozemcích, zaplatí za předešlých 100 koleček rudy dohromady 1 zlatý 15 krejcarů a napříště se jim za každé vytěžené kolečko bude platit po 4 krejcarech.

V létě 1712 začali příbramští havíři podle projektu šichtmistra Matěje Alise razit štolu za Svatou Horu až do staré šachty, kde se našla velká zásoba železné rudy. Snadno se v ní dobývala, takže tam horníci pracovali za obvyklý týdenní plat. Naproti tomu u Žezic byla železná ruda velmi tvrdá, takže se za její kolečko havířům platilo víc. V únoru 1714 se musela za peníze z huťského důchodu rychle opravit štola u Svaté Hory, kterou se železná ruda těžila. Havířům se taky zdálo, že tam zásoby rudy již dochází, takže se měla začít hledat někde jinde. Napřesrok už se magistrát rozhodl, že jestli se někde bude dobrá železná ruda prodávat, příbramská obec ji koupí.

V roce 1740 se stal nájemcem příbramských železných hutí a šichtmistrem mladík Karel Jiří Wiesser, syn úřadujícího příbramského primátora Filipa Zikmunda Wiessera. Roku 1743 začal dobývat železnou rudu také na jižním svahu Svaté Hory, nedaleko Mariánské studny. Když šachta dosáhla určité hloubky, začala se do ní táhnout voda, a studna vyschla. Svatohorští jezuité si již v červenci 1743 stěžovali primátorovi, ten si prohlédl nejbližší šachty a slíbil nápravu, ta ovšem nepřicházela. Koncem září 1743 byli na obědě v jezuitské rezidenci se superiorem Václavem Pubcem inspektor veškerých dolů Jan František Lauer, pražští komisaři, kteří dleli právě v té době v Příbrami za účelem obnovy městské rady, krajský hejtman, příbramský děkan, hormistr a primas města. Po obědě se prohlížel důl, který ztrátu vody údajně zavinil. Inspektor Lauer konstatoval, že se mu nezdá, že by důl zavinil ztrátu vody, a i kdyby, obec není povinna tuto škodu uhradit a zjednat nápravu, jelikož má od pradávna právo hledat na svých pozemcích železnou rudu.

Malby v ambitech zachycují stavební vývoj zastřešení studánky

Jezuité dostali 1. prosince 1743 z pražského konviktu oslici, která vodu pro poutníky nosila na Svatou Horu. Na jaře 1744 příbramský primátor zakázal synovi provádět další práce ve svatohorských železnorudných dolech a daroval jezuitům dřevěné trouby, kterými se do studny svedla voda z blízkého rybníčku Jordánu. U studny byla zřízena mříž, aby poutníci vodu z okovu nemohli vylévat. V červenci 1744 vystrojil superior z vděčnosti hostinu, na kterou byli pozváni hormistr, primátor, pan Štrof, děkan, lékař, konšel a banštní úředníci. Posléze však bylo dolování obnoveno.

V roce 1745 voda ve studni opět ubývala, až se 27. října pramen ztratil. Když se přestalo dolovat, voda se do studny vrátila. V roce 1750 byla nad studnou postavena nová střecha a natřena červenou barvou.

V dubnu 1769 vylomil dveře studny neznámý zloděj a ukradl dlouhý řetěz, na kterém býval zavěšen okov. O půlnoci 14. února 1780 vichřice strhla ze studny střechu, přelámala kamenné sloupy a pobořila zdi. Dlouho trvalo, než probošt Čejka vymohl na úřadech povolení k její opravě. Lidé z Příbrami schválně ucpávali rouru, kterou se přiváděla voda z Jordánu, aby mohli poutníkům prodávat vodu přinesenou z města.

Colloredo-Mannsfeldův železný důl

Kníže František Gundacker Colloredo-Mannsfeld měl na svém dobříšském panství železnou hutě a hamry. Patřil mu i železářský závod v Obecnici a vymohl si povolení, aby jeho šichtmistr Petr Karel Mayer mohl začít na Svaté Hoře hledat železo v opuštěných dolech poblíž svatohorského rybníčku Jordán. V srpnu 1796 odkryli starou šachtu hlubokou 26 sáhů, vzdálenou od studny podle Mayera 110 sáhů, ale podle probošta Čejky jen 100 kroků (v dubnu 1798 udával Jáchym Čejka vzdálenost 320 kroků). Probošt si zpočátku hornických prací nevšímal a nebyl si vědom hrozícího nebezpečí. Když kněžna Marianna byla 22. až 24. srpna 1796 na Svaté Hoře, šachtu jí ukazoval. Když však z této hledací šachty začali horníci v květnu či červnu 1797 razit boční chodbu, ukázala se v ní voda. S ražbou zde přestali a vyhloubili asi 50 sáhů od ní blíž k úpatí hory příčnou šachtu čili stolu.

Od počátku června 1797 se začala ve studni ztrácet voda, až v listopadu zmizela úplně. Čejka se domníval, že to může být kvůli panujícímu velkému suchu. Když se ale voda neukázala ani začátkem roku 1798, podal 10. ledna 1798 stížnost na Eisenschichtamt v Obecnici - obecnický kutací úřad ke královskému báňskému úřadu v Příbrami, kterou s ním podepsal patronátní komisař Antonín Reithmeier a kostelní účetní Václav Srbecký. Ve stížnosti uvádí, že šachta je o 20 sáhů (sáh je asi 1,8 m) hlubší než studna a šachta je naplněna vodou na 10 loket (loket je asi 0,6m), takže vodní prameny ze studny pronikají do větší hloubky a jsou ze studny odváděny. Žádal o okamžité opuštění a zasypání šachty na náklady šichtamtu. Krajský báňský úřad přikázal okamžité zastavení kutacích prací, než bude věc vyřízena.

Dne 18. ledna 1798 se pramen objevil, do večera byly ve studni tři lokte vody. 28. ledna 1798 byl ve studni už sáh vody. Pak nastaly dohady a korespondování s krajským báňským soudem. Dopis šichtmistra Petra K. Mayera z 8. února 1798 je opravdu ošklivý a kousavý, zpochybňuje příběh o Procházce a léčivé účinky vody, o níž prohlásil, že je to kalužina nečistá, a nádržka, jež vně i uvnitř oči i nos uráží, která se svou fyzickou hnusností zároveň morální hnus spojuje (čas. SH 1926, s. 146). A poukazyval dále na to, že se tato voda prodává, a nerozdává, že nějaký sprostý člověk ji provazem a hrncem nabírá. Obvinil proboštsství, že podalo falešnou výpověď. A že je to od šachty ke studni 100 kroků, ale dlouhých 3-4 lokte. A že to nečiní větší škodu než přirozený svatohorský svah, který je taky hlubší než dno studny. A pak argumentuje, že zprovoznění dolů už stálo moc peněz. Zajímavý byl argument v duchu osvícenectví, že má soud probošta poučit, že by měl hornictví podporovat, neboť každé horní dílo podává příležitost k pozorování přírody, a tak vede k pravé zbožnosti, a že má důstojnému proboštsství sdělit, že i kdyby měl v případě větší blízkosti horního díla oblíbený pramen vyschnout, má ho raději mlčky nechat zaniknout a památku naň nechat usnout, než o tom hlučně žaloby vésti.

Obecniční v kutání pokračovali, proto 1. března 1798 požádal probošt krajský báňský úřad, aby byla práce v obou svatohorských šachtách zastavena do rozhodnutí gubernia. Pak se zas různě dohadovali, kde kutat a kde ne, spor se vlekl, Čejka se v soudech nevyznal a dělal chyby, stál o přátelské urovnání, a ne o spor. Jednání se konalo 18. dubna 1798, soudními osobami byli báňský soudce Jan Antonín Alis, soudní adjunkt Alois Zeileisen, přísedící Antonín Hořovský, Florian Rosenbaum a Antonín Schubert, aktuár Karel Franz. Za Svatou Horu se dostavil

Studna a její okolí kolem r. 1900 - otevřené pláně vedly pohled až do údolí

Svatohorské krámky kolem studny před r. 1931 již měly „namále“ - vzhledem poutníky určitě nelákaly

Svatohorské krámky v r. 1931 již u studny nejsou

Odpoledne se konala prohlídka a hledalo řešení, nové stání ustanoveno na 23. květen 1798. Šichtmistr Mayer argumentoval posměšně jako dříve, také připomněl, že ve zdech proboštví je studna, ze které se jí a pije. Po dalších průtazích patronátní komisař Svaté Hory požádal 6. 7. 1798 gubernium, aby byl obecnickému kutacímu úřadu vytknut a zakázán urážlivý a neslušný způsob psaní proti svatohorskému proboštví.

V letech 1947–1948 bylo opravováno čerpací zařízení

gubernium zakázalo Obecnickým v dolech na Svaté Hoře pracovat.

Rozhodnutím gubernia z 13. 9. 1798 se právo dolování na Svaté Hoře u studny ponechalo dobříšskému knížeti s podmínkou, že se on nebo zplnomocněný úřad zaváže reverzem, že v případě, že by se voda z Mariánské studny ztratila, na své útraty učiní přiměřená opatření, aby se voda do studny vrátila v množství, jako jí bylo dříve. Bylo to šalamounské rozhodnutí. Proboštví muselo zaplatit všechny soudní úhrady, které si obecnický šichtamt spočítal na téměř 61 zl. a které se musely zaplatit z kostelního jmění.

probošt Jáchym hrabě Čejka z Olbramovic a svatohorský patronátní komisař Antonín Reithmeier. Obžalovanou stranu zastupoval knížecí colledo-mannsfelský důlní inspektor Josef Möhling a obecnický šichtmistr Petr Karel Mayer. Soud chtěl přimět Obecnické, aby s dolováním přestali, ale ti nechtěli, tak přednesl Čejka svou žalobu. Odvolával se na nejvyšší nařízení z roku 1793, podle něhož nemělo být dáno nikomu povolení k dolování, pokud neprokáže, jakým způsobem případně odškodní poškozenou stranu.

Gubernium 22. 7. 1798 uložilo proboštovi, aby upustil od žaloby, a vrchní báňský úřad měl věc urovnat. Dne 16. 8. 1798 vynesl rozsudek, podle něhož Obecníci svým dolováním na Sv. Hoře v minulosti žádnou škodu Svaté Hoře nezpůsobili, a do budoucna byly Obecnickým ustanoveny na geometrické mapě hranice, jak daleko mohou provádět dolování bez poškození Svaté Hory. Zástupci Svaté Hory dolování nerozuměli, takže proti rozsudku nevystoupili, ale napsali guberniu, že se nemohli bránit, a požádali gubernium, aby bylo usnesení suspendováno. Gubernium

Obecníci pak pokračovali v práci bez reverzu. Po stížnosti patronátního komisaře v práci ustali, i když se pokusili hnát štolu vpravo pod takzvané Vlasovo pole, ale nenašli tam rudu žádnou. Dne 28. prosince 1798 konala správa dobříšského panství u svatohorských dolů komisi a rozhodla se, že od dolování na Svaté Hoře upustí.

V červnu 1799 začal kutat železnou rudu na emfyteutickém poli koupeném od Svaté Hory řečeném Boháč u studny příbramský tesař Josef Brabec. Trvalo to týden a svatohorský početvedoucí mu to zakázal, protože to předem neoznámil své vrchnosti.

Dobříšský kníže poslal v roce 1799 rekurs k císařskému dvoru do Vídně, který potvrdil rozhodnutí gubernia z 12. září 1798, jímž se dolování na Svaté Hoře dovolovalo jen s podmínkou, že každá eventuální ztráta vody bude závazným reverzem napravena.

Po dlouhých letech učinil obecnický šichtamt pokus o obnovu dolování za probošta Josefa Faschanga, který proti tomu podal stížnost 8. listopadu 1820 c. k. krajskému báňskému soudu. Ten s odvoláním na dvorský dekret z roku 1799 zakázal dolování, dokud nebude vystaven reverz o odškodnění. Ten vydán nebyl.

Probošt nesouhlasil, dolování skončilo

Až 3. dubna 1837 se tázal obecnický šichtmistr probošta Františka Jediny, zda by dolování v dřívějších místech povolil, kdyby byla voda ve studni zabezpečena. Probošt řekl, že s reverzem ano. 8. února 1838 prohlásil dobříšský justiciář a obecnický šichtmistr jménem vrchnosti, že si chtějí dolování propachtovat, za tři dny přišli s dobříšským správcem Büttnerem a přinesli návrh kontraktu, který probošt s výhradou vyššího potvrzení podepsal a zpečetil. Když však mu byl předložen 21. března 1838 k podepsání definitivní kontrakt, probošt si všiml, že jsou v něm některé články vynechány nebo změněny ke škodě Svaté Hory, takže ho nepodepsal. Dolování železa skončilo.

V roce 1982 restaurátor Václav Mathauser obnovil obraz Svatohorské Madony

S vodou byly stále nesnáze

Baron Schönau probošta Jedinu udal, že prodává vodu z Mariánské studny. Jedinu odpověděl, že v roce 1834 byla studna hluboká 10 sáhů, neměla ani dveře ani čerpadlo, byla plná střepů, hadrů, chleba a jiných horších věcí, tak ji nechal vyčistit a opravit, pořídil rumpál, řetěz a provaz s okovem, dvoukřídlé dveře se zámkem. Už za rok byla lišta od dveří násilně utržena a ukradena. Proto tam sloužil Tomáš Hájek, ale za vodu nic nežádal. Pokud mu někdo něco dal dobrovolně, směl to Hájek přijmout. Většina lidí mu nedala nic. Prodej vody byl zakázán, studna se měla přes den nechávat k volnému použití poutníků. Prodej jiné vody byl zakázán. Ještě v roce 1842 si probošt Jedinu stěžuje, že za sucha nebo za mrazů se musí voda na Svatou Horu donášet či dovážet.

Další osudy studny a jejího zastřešení

V roce 1873 namaloval Jan Umlauf obraz Panny Marie Svatohorské na zadní straně studny. Další oprava následovala v roce 1899.

V roce 1903 byla studna hluboká 18 m prohlubována. Práce zahájila firma Kunz z Hranic na Moravě 30. června. Dne 22. srpna dělníci v hloubce 61 m narazili na vodu. Vrtání bylo ukončeno 16. září v hloubce 78,2 m. Celá akce skončila napřesrok, náklady dosáhly 10 750,22 K.

Roku 1910 byla studna zvnějšku omítnuta. Obraz Panny Marie Svatohorské přemaloval místní malíř Antonín Kulíšek. Pro ochranu obrazu kolem něj byla umístěna železná kovaná mříž, kterou zhotovil Jiří Němeček z Mirotic. V srpnu 1912 byla opravena pumpa. Ventilek ve spodní studni se opotřeboval a musel být nahrazen, benzinová pumpa v horní studni byla nahrazena pumpou ruční.

Roku 1928 byla provedena výměna báně studny, opět dle návrhu Jana Pšeničky.

Od začátku roku 1930 se voda ze studny neodebírala, protože stroje byly porouchané a nebyly peníze na opravu. Poutníci dostávali svcenou vodu, ale ještě do konce tohoto roku oprava proběhla. Střecha se ale propadávala, omítku smyly deště a obraz Panny Marie poškodila zlovlná ruka. Používal se benzinový motor a bylo potřeba tří lidí, aby jej roztáčeli. Nedostatek vody pokračoval. V roce 1931 se muselo opravit rozpukané zdivo studny a freskový obraz na zadní vnější stěně. Šindel na střeše se musel zčásti vyměnit.

V roce 1982 restaurátor Václav Mathauser obnovil obraz Svatohorské Madonny. Na stěně studny je nad mariánským obrazem mizející nápis:

B. V. MARIA IN MONTE SANCTO BOHEMIAE
PVTEVS AQVARVM VIVENTIVM ORA PRO NOBIS
(STUDNICE VODY ŽIVÉ)
1732 1982

V roce 2008 proběhla rekonstrukce kupole studánky. Byla položena nová střecha z modřínového šindele natřeného na barvu palisandru. Byl také zreštaurován monogram Panny Marie umístěný na vrcholu kupole.

PhDr. Věra Smolová

Rok 2022 na Svaté Hoře

Rok s rokem se sešel, a tak jsme pro Vás opět připravili statistiku a srovnání s předchozími obdobími.

Stávající svatohorští kněží

V komunitě kněží na Svaté Hoře nedošlo v roce 2022 k personálním změnám. Tvoří ji 4 kněží redemptoristé s doživotními sliby:

P. David Horáček, CSsR, (*1977) člen konzulty provincie Bratislava – Praha, administrátor ŘKF Svatá Hora, rektor kláštera na Svaté Hoře

P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, (*1964) člen provincie Varšava, farní vikář na Svaté Hoře

P. Jan Kuník, CSsR, (*1967) nemocniční kaplan, charitní kaplan, člen paliativního týmu Oblastní nemocnice Příbram, člen Odboru přátel Slavie

P. Jozef Novák ml., CSsR, (*1985) rektor kostela v Obořišti, farní vikář na Svaté Hoře

Aktuální činnost redemptoristů

- Správa poutního areálu Sv. Hory a kostela v Obořišti
- Bohoslužby a pastorační činnost mimo Sv. Horu a Obořiště:
Dům s pečovatelskou službou – Brodská ul. (Příbram),
Domov se zvláštním režimem Maják (Příbram),
oddělení LDN a násl. péče a na paliativním oddělení v ON Příbram,
SANCO pro pacienty s Alzheimerovou chorobou (Příbram),
Stacionář Charity Příbram
- Pastorece v domácnostech
- Zastupování ve farnostech: Březnice, Třebsko, Slivice, Dobříš, Rosovice, Svaté Pole, Dlouhá Lhota, Příbram sv. Jakub, Višňová, Suchodol, Lhotka U Obořiště, Starý Knín, Borotice, Petrovice, Nechvalice, Obděnice

Zaměstnanci na Svaté Hoře

k 31. 12. 2022 19 v hlavním pracovním poměru (HPP, některé úvazky jsou částečné), 14 dohodářů (DPP) a 5 dobrovolníků (D)

- Administrativa 3 HPP
- Bazilika 2 HPP + 1 D
- Varhaníci 1 HPP + 3 DPP + 4 D na cca 1.250
hraných mší svatých ročně
- Muzeum, prodejna 2 HPP + 10 DPP
- Úklid + exerciční dům 2 HPP
- Kuchyně 4 HPP
- Údržba 5 HPP + 1 DPP

Svátosti

	Křty (děti/dospělí)	Břimování	Svatby	Pomazání nemocných
2022	58 (50/8)	8 při křtu, 10 jen břimování	12 + 5 mimo SH	96
2021	51 (50 / 1)	1 při křtu	12	23
2020	50 (40 / 10)	10 při křtu	11 + 2 mimo SH	57
2019	63+4 mimo SH (55 / 8)	6 při křtu + 1 samostatně	23 + 6 mimo SH	67
2018	53 + 8 mimo SH (48 / 5)	5 při křtu	21 + 4 mimo SH	122
2017	78 + 3 mimo SH (68 / 10)	10 při křtu, 4 jen břimování	13 + 8 mimo SH	162
2016	59 + 2 mimo SH (55 / 4)	4 při křtu	15 + 3 mimo SH	155

O počtech svatých přijímání ani o počtech penitentů nemáme přehled. V bazilice se konalo cca 1.250 mší svatých, všechny s varhanním doprovodem.

Poutníci

Přehled máme jen o ohlášených poutních výpravách (v závorkách počet osob): Plánice, Markovice, Mladá Vožice, Praha Petrovice, Praha Chodov (víc jak 50), USA (32), Polsko (1), Žďár nad Sázavou (37), Maďarsko – Budapešť (17), USA (41), pěší z Francie (2), Uherské Hradiště (5), USA (32), Rokycany (16), Příbyslav, Japonsko (4), Bavorsko – Bodenmais (7 na kolech), Německo – Lam (60), Blovice, Polsko (21), USA (28), Španělsko (2), Rakousko (50), Slovinsko (40), USA (33), USA - Španělsko (16), Francie redemptoristé s poutníky (36), USA (33), Řevnice (50), Španělsko (11), USA (36), Kutná Hora, pěší poutníci (10), Blatná – 5. ročník pěší pouti (12), USA (17), USA (23), USA (31), USA (60), Polsko (40), Sušice (20), Slovensko v rámci poutí s TV Lux, zde bylo celkem šest poutních výprav po 50, USA (31), Filipíny (33), Itálie (30), USA (40), USA (11), Praha Bohnice (7), Praha Holešovice (31), Belgie (41), Polsko (46), Slovensko (54), Slovinsko (35), Praha Stodůlky (21)

Hudba, kultura, výstavy

V roce 2022 proběhly ve svatohorských prostorách následující výstavy:

- „Svaté relikvie a jejich kult“
v tzv. klenotnici v Proboštství (27. 7. 2021–31. 12. 2023)
- „Požár Svaté Hory“ v Plzeňské kapli (1. 10. 2021–31. 7. 2022)
- „Varhany nejen svatohorské“
o stavbě velkých varhan (17. 5. 2021–31. 1. 2023)
- „Výstava betlémů“ v Mníšecké kapli (23. 12. 2022–1. 1. 2023)
- „Svatá Hora - místo přesahující hranice“,
výstava fotografií Svaté Hory (1. 11. 2022–31. 12. 2024)
- „Akce K na Svaté Hoře“ v Mníšecké kapli (3. 12. 2020–28. 11. 2022)
- „Vánoce v Čechách a Ledru“ spojená se soutěží v kreslení pro děti (23. 12. 2022–2. 2. 2023)

Opět se uskutečnily nedělní varhanní půlhodinky a další koncerty. Vyšlo nové CD Vepřekova sboru, které zahrnuje nahrávku Te Deum věnovaného Svaté Hoře.

Prohlídky a Muzeum

	Rok 2020	Rok 2021	Rok 2022
Prohlídka s průvodcem v češtině	2 788	3 025	3 316
Prohlídka s průvodcem v cizím jazyce	106	219	734
Vstupné do expozice muzea	1 175	865	1 161
Hromadné prohlídky	168	298	335
Prohlídka sklepení	396	366	344
Prohlídka zvonice	726	757	654
Varhanní koncert po prohlídce	191	444	986
Prohlídka s textem (bez původce)	634	699	490
Prohlídka rezidence	-	103	78
Prohlídka hodinové věže	18	24	20
Prohlídka klenotnice	172	289	404
Zážitková noc	52	48	36
Celkem platících návštěvníků	6 426	7 137	8 522

Svatá Hora online

Svatá Hora prezentuje své (zejména nadcházející) dění na internetových stránkách, Facebooku, Twitteru. Hlavní činností pro ty z věřících, kteří se nemohou osobně vypravit na pouť na Svatou Horu, je zajištění pravidelných online přenosů bohoslužeb. Ty lze sledovat jak prostřednictvím internetových stránek, tak i v mobilní aplikaci.

Statistika - ITV – vysílání Svatá Hora (rok 2022 ve druhém sloupci)

Zhlédnutí podle lokality (odkud)

Česká republika	93 %	92 %
Slovensko	5 %	6 %
Německo, Rakousko, USA, Spojené království, Kanada, Ukrajina, Polsko, Norsko, Belgie, Bosna a Hercegovina, Španělsko, Spojené arabské emiráty, Brazílie	2 %	2 % (ostatní)

Zhlédnutí podle platformy (kde)

Web	51 %	42 %
Web v mobilním zařízení	31 %	33 %
Aplikace pro Android	15 %	21 %
Aplikace pro iOS	2 %	3 %
ostatní	1 %	1 %

Zhlédnutí podle zdroje (přes jaký odkaz)

svata-hora.cz	89 %	85 %
přímý	4 %	3 %
Twitch	4 %	7 %
playzone.cz,		
twitchfollowing.com, ostatní	1 %	2 %

„Absolutní“ počty sledujících (příklady)

Jedna mše ve všední dny	3,5–5 tis.	3,2–5,1 tis. osob
Jedna mše v neděli / svátek	4–12,5 tis.	4,2–11 tis. osob

Starý svatohorský ZVON z roku 1661

V neděli 25. února 1934 o půl třetí odpoledne bylo na Svaté Hoře posvěceno pět zvonů. Čtyři nově ulité a jeden starý, barokní zvon z roku 1661. Obřad před svěcením zvonů proběhl pod širým nebem na schodišti a hořejší rampě u baziliky, samotný akt požehnání neboli benedikce zvonů pak vykonal předseda Matice Svatohorské, velmistr řádu křižovníků Josef Vlasák, přímo ve zvonici.

Čtyři nové zvonky tvořily motiv Salve Regina (c1 – e1 – g1 – a1) a starý zvon uzavíral soubor v mollovém odstupu a v ladění c2, položeném o oktávu výš než zvon největší. Starý zvon se už sice předtím s dvěma většími zvony z 19. století (poskytnutými jako materiál k přelití) ze zvonice ozýval, ale u příležitosti svěcení byl pojmenován Svatá Barbora a spojen s novým souborem. Byl také prvním zvonom, který se ozval na úvod zkušebního zvonění hned po obřadu svěcení. Teprve po chvíli se k němu postupně přidávaly další zvonky, než zaznělo velkolepé plenum – všech pět zvonů dohromady.

Jak je vidět, starý zvon získal v novém souboru rovnoprávné, ba čestné místo. Jeho součástí byl ale jen necelý rok. Soubor zvonů působil ve svém účinku totiž tak mocně, že se redemptoristé (zvláště rektor Otto Loula) rozhodli doplnit ještě další zvony a využít je nejen pro běžné zvonění, ale i pro odbývání melodie refrénu svatohorského Zdrávasu, pro tzv. zvonovou hru. Pro tento záměr však byly vhodné jen zvony s co nejpřesněji uspořádanými dílčími tóny ve zvukovém obraze. Barokní zvon vykazoval některé odchylky (např. o tři čtvrti tónu zvýšenou primu), bylo proto rozhodnuto jej pro zvonovou hru nevyužít. V kolaudačním protokolu zvonové hry od rektora královéhradeckého kněžského semináře, kampanologa Hugona Doskočila, z 5. ledna 1935 se o zvonu píše, že „byl ponechán při svatohorské basilice zatím jen jako uměleckohistorická památka“. Naštěstí nebyl využit jako zdroj kovu pro zvony nové! Dnes ho však na Svaté Hoře nenajdeme. Kam se tento cenný barokní zvon poděl? Víme to. Nalézá se pětáosmdesát kilometrů jihozápadním směrem od Svaté Hory – v jihočeském poutním místě Lomec (Lomeček). Koná tedy službu jinde a jiným poutníkům, ale stejně věrně jako na Svaté Hoře. Zvon je zajímavou barokní památkou a – byť už na Svaté Hoře nevisí – zasluhuje si krátké připomenutí v podobě bližšího popisu.

Starý svatohorský zvon Sv. Barbora má hlavní tón c2, průměr 71,2 cm, hmotnost 210 kg a ulil ho roku 1661 plzeňský zvonář Melichar Matěj Michelin.

Melichar Matěj, příslušník lotrinského rodu vagantních, tedy od města k městu putujících, zvonářů Michelinů (původem z Lévecourtu a Lanquessur-Rognon), se usadil v Plzni v polovině 17. století a archivní prameny ho tam dokládají od roku 1652 až do jeho smrti roku 1668. Melicharova žena Markéta (Margaretha) byla dcerou Jana Pricqueye I., jiného lotrinského zvonáře, který se ve stejné době usadil v Klatovech. Obě tyto rodiny byly nejvýznamnějšími představiteli barokního zvonářství v Čechách v 2. polovině 17. století a jejich zvony nesou nezaměnitelný výtvarný styl, společný pro všechny lotrinské kovolitce.

Pro tyto zvonáře bylo také typické, že spolu spolupracovali nejen v rámci jedné rodiny, ale napříč mezi spřízněnými rody, a spolupráci i veřejně uváděli v signaturách na zvonech (např. velký zvon f1 v pošumavských Volenicích je společným dílem Jana Pricqueye I., Jana Pricqueye II., Štěpána Pricqueye a Melichara Matěje Michelina).

Bývalý svatohorský a nyní lomický zvon má korunu se šesti uchy, uspořádanými na půdorysu kříže a vpředu zdobenými párem plastických oblounů. Pod horním okrajem je reliéfní pás složený z linek, ornamentů a nápisové pásky: shora je v linkách esovitě prohýbaný stonek s listy, níže v linkách latinský nápis a dole na lince zavěšený pás festonů na rouškách střídaných s trsy plodů. Nápis, začínající na čelní straně, je citátem 3. a 4. verše 24. žalmu:

Nálepka Svatohorské zvony (jedna ze série 16 nálepek) vydaná k výročí 200 let od korunování milostné sochy. Rozměry 4,2 × 5,1 cm. Nabízí pohled do svatohorské zvonice roku 1932. Všechny zvony ještě na ruční obsluhu. Vlevo je starý zvon c2 z roku 1661, uprostřed zvon c1 „Velká Marie nová“ z roku 1893 (od Arnošta Diepolda v Praze-Starém Městě), vpravo zvon e1 „Velká Marie starší“ z roku 1878 (od Ignaze a Petera Hilzera ve Vídeňském Novém Městě).

QVIS ASCENDET IN MONTEM D(OMI)NI? AVT QVIS STABIT
IN LOCO SANCTO EIVS? INNOCENS MANIBVS ET MVNDO CORDE

[Kdo vystoupí na Horu Páně? A kdo stane na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce]

Svatohorský zvon z roku 1661
v lomecké zvonici.

Foto Jan Kopřiva

Nápis, převzatý ze starozákonního žalmu, je důležitým doprovodem výzdoby zvonu. Prostřednictvím prastarého motivu hory – jako posvátného místa setkání s Bohem – je vedle sebe kladena Hora Hospodinova a Svatá Hora. Důležitou připomínkou z žalmu je i ponaučení, kdo se, výstupem na horu, může Bohu přiblížit – a v dané souvislosti i nevyslovená otázka, kdo může vůbec přijít na Svatou Horu a opovážit se žádat o milost Pannu Marii? Odpověď je v obou případech jasná: jen bezúhonný člověk čistého srdce.

Plášť zvonu je ozdoben čtveřicí reliéfů (do kříže v osách uch koruny). Na čelní straně je dosti zdařilý reliéf Panny Marie Svatohorské, dobře vystižený podle originálu milostné sochy (neoblečené do šateček). Madona je oblečena do šatu ještě středověkého, se splývající draperií s typickým záhybem a nařasením, levý cíp šatu má přehozen přes levou ruku, na níž sedí malý Ježíšek (Madona ho mírně pozdvihuje, na rozdíl od originálu, kde ho jen přidržuje u těla), rukama držící ruku matčinu. V originálu zlaté lemování spodního šatu je na zvonu zvýrazněno, takže to vypadá, jako by Maria měla ruku na pásce. Mladistvou tvář Mariinu po stranách zdůrazňují husté vlnité

vlasý; podobné, ač kratší vlásy, má Ježíšek. Obličej je však buclatý, v barokním tvaru a andělčí podobě. Oba mají korunky. Pod reliéfem je latinský votivní a dedikační nápis v sedmi řádcích (tučná písmena jsou větší):

SEMPER IMMACVLATAE VIRGINI ET INTEMERATAE
MATRI
HANC CAMPANAM CVRARVNT
DEO MAGNAEQ(VE) MATRI
AETERNVM DEVOTI
I. E. ET C. W. DE LAZAN
M. DC. LXI.

[Vždy neposkvrněné Panně a čisté Matce věnovali tento zvon I. E. a C. W. z Lažan, navždy oddaní Bohu a velké Matce. 1661]

Napravo je reliéf sv. Barbory s kalichem v pravici a mučednickou palmovou ratolestí vztyčenou v levici. Dále vpravo je reliéf sv. Jana Evangelisty. Poslední je reliéf sv. Josefa, sklánějícího hlavu k malému Ježíškovi, jehož drží na pravici. Všichni světcí stojí na soklíku sestaveném z jednoduchých ornamentů. Pod reliéfem sv. Jana je autorská signatura:

MELCHIOR MATHAEVS MICHELIN
CIVIS PILSNAE FVDIT 1661

[Ulil 1661 Melichar Matěj Michelin, plzeňský měšťan]

Do tohoto nápisu je vložena zvonařská značka výrobce: v ozdobné kartuši zvon s monogramem MMM, pod ním zkřížená děla, kružítko a pravítko. Větec (úderový okruh srdce) je oddělen trojicí linek, prostřední z nich je prožlabena. Kolem dolního okraje obíhá dvojice linek.

Zvon darovali pravděpodobně Jan Eckersdorf a Kateřina Vratislavová z Lažan (tak rozvádí iniciály dárců Jan Nepomuk Jenč v knize „Svatá Hora, poutní místo v Čechách“ z roku 1868). S velkou jistotou byl zvon obětován za uzdravení nebo za nějaký zázrak či milost Panny Marie Svatohorské. To je i důvod, proč je na něm její reliéf.

Jak se zvon dostal do Lomce? Mezi válkami patřil redemptoristům též tzv. nový zámek v Libějovicích u Vodňan, v němž bylo jejich gymnázium a juvenát. Nejdříve byl svatohorský zvon po posvěcení nových zvonů roku 1935 přemístěn zřejmě sem, ale nevíme, jak a zda tu sloužil v provozu.

K Libějovicím příslušel i poutní areál na Lomci, kde byla v letech 1937–1939 padesát metrů severozápadně od barokního poutního kostela postavena nová zděná zvonice. Po jejím dokončení do ní byly v srpnu 1939 zavěšeny dva nové zvony. Už v březnu 1942 však byly rekvírovány. Někdy v této době byl do lomecké zvonice přemístěn svatohorský zvon, a to jako náhrada za dva zvony rekvírované. Redemptoristé byli roku 1950 v souvislosti s perzekucí řeholních společenství v rámci nechvalně známé Akce K z Libějovic vyhnáni a internováni. Až roku 1971 přišlo společenství šedých sester III. řádu sv. Františka, které tam působí dodnes. Roku 1974 byly ke starému svatohorskému zvonu pořízeny dva nové zvony a všechny zde v trojici vyzvánějí dodnes.

Redemptorista P. Vojtěch Metelka roku 1934 v jubilejním 4. čísle časopisu Svatá Hora, věnovaném svěcení nových zvonů, zmínil ještě tři další zvony staršího data, které byly na Svaté Hoře. Jeden z roku 1652, darovaný Janem Václavem Častolárem z Dlouhé Vsi a na Vysokém, měl průměr 48 cm a byl „ponechaný zatím volně“. Kromě něj byly dva malé zvony v lucerně věže nad křížením lodí baziliky. Co se stalo s těmito třemi zvony, zatím nevíme.

Je ale jisté, že barokní zvon Sv. Barbory z roku 1661 – byť jen na dálku – pomyslně stále zvoní spolu se svým mladším dvojčetem, novou svatohorskou Sv. Barborou z roku 1934, a radostně vítá v Lomečku všechny zbožné poutníky, stejně jako je vítal před třemi sty šedesáti lety na Svaté Hoře.

Radek Lunga, kampanolog
Biskupství českobudějovického

Fotografie v úvodu článku je pouze ilustrační
z jiné svatohorské slavnosti

Reliéf Panny Marie
Svatohorské a pod
ním latinský dedi-
kační nápis.

Foto Jan Kopřiva

Téma: liturgické postoje a další etiketa účastníka bohoslužeb dnes a v minulosti

V následující instrukci, která byla vydána pro pražskou arcidiecézi, se Mons. J. Graubner dotýká ožehavého tématu liturgických postojů. V jistém smyslu rámcová pravidla je totiž možné vykládat různým způsobem: konkrétní způsob přijímání Eucharistie, moment pokleknutí před proměňováním, problematický okamžik (často skutečně jen okamžik) pozdravení pokoje. Dále je v následujícím textu např. nastolena otázka, zda je vhodné projevoval svou představu o dokonale zbožném chování za každou cenu od zbytečného shromáždění odlišným postojem nebo se obdobně chytit odlišit svým jedinečným správným tempem a hlasitostí zpěvu či modlitby. A tato nastolená otázka je i zodpovězena.

Liturgická instrukce k postojům při mši svaté

Drazí bratři a sestry,

několik vikářů mě požádalo, abych pomohl sjednotit postoje při liturgii. Myslím, že ve většině kostelů to není žádný problém. Přesto bych rád vyhověl a poprosil vás o několik věcí.

Především

vstávání či klekání nedělejme současně s recitací, ale dejme tomu svůj čas. Například: K evangeliu vstáváme, když se začne zpívat aleluja s veršem. Pokud se zpívá sloka písně, vstaňme hned po skončení zpěvu, dříve, než kněz začne pozdravem: Pán s vámi. Pokud se koná slavnostní průvod s Evangeliářem a nezpívá se Aleluja, vstaneme, když jáhen pozvedne Evangeliář.

Nebudeme vstávat při odpovědi po přípravě darů „Ať ji přijme ke své slávě...“, ale až po jejím skončení. Kněz počká, až všichni vstanou, a teprve pak začne modlitbu nad dary.

Při eucharistické modlitbě je nejvhodnější klekat, když kněz vztahuje ruce nad obětní dary, a vstávat po skončení odpovědi na zvolání Tajemství víry „Tvou smrt zvěstujeme...“ Někde se kleká hned po Svatý, jinde se zůstává klečet až do konce eucharistické modlitby. Respektuji místní zvyky, ale prosím, aby kněz vždy počkal se zpěvem či recitací a dal časový prostor pro změnu postojů věřících. Prosím o velkou ohleduplnost ke všem, kteří mají problém stát či klečet.

Kdo si jde pro požehnání při podávání sv. přijímání, prosím, aby si dal prst na ústa. Kdo přijímá na ruku, ať má obě ruce volné, čisté a bez rukavic, ruce položí na sebe, a to tak, že pravák položí pravou ruku pod levou, aby hostii položenou na levou ruku mohl uchopit pravou rukou a vložit do úst dříve, než odejde na své místo. Levák přijímá hostii na pravou ruku. Kdo nese na rukou dítě, nebo přichází z berlích, ať přijímá do úst.

Společná recitace či hlasitá modlitba je velkou příležitostí k budování společenství. Na řadě míst vidím, že každý recituje svým tempem i svým tónem. Ostatní mlčí, protože se nemají ke komu přidat. Společná recitace je jako zpěv, při němž musí jeden naslouchat druhému, sjednotit se s ostatními, aby vytvořili jeden společný hlas. Udělejme to tak i při společné modlitbě. Bude to nejen krásnější a pomůže nám to i ve vytváření společenství vzájemné lásky. Pokud je to možné, ať se všichni zapojí do zpěvu, vždyť jednota hlasů vyjadřuje jednotu srdcí. Pokud přijdeme do kostela, kde je jiná tradice, přizpůsobme se. Je to náš přínos do vytváření liturgického společenství.

Za spolupráci děkuje
a všem ze srdce žehná váš

V Praze dne 9. ledna 2023

Praktická upozornění poutníkům

Kultivace chování věřících v širším slova smyslu ale samozřejmě není jen otázkou počátku 21. století. Jako dobové svědectví tohoto faktu přetiskujeme vtipný a současně vlastně dosti zostra formulovaný textík ze starého čísla časopisu Svatá Hora (a to z čísla 1938/6). Jak aktuální je tento přes osmdesát let starý článek! Posuďte sami.

Praktická upozornění poutníkům i domácním. Považuji za nutné upozornit na některé nešvary, které nejsou právě řídkým zjevem, a jež nejsou hodny uvědomělých katolíků. Nesluší ani pohanickým trampům a světáckým »luftákům«, tím méně mariánským poutníkům. Nádarmo pak slouží posměchu a vtipům nezasevěných a za předmět pohoršení uvědomělým. Tedy:

1. Svatohorské ambity nejsou místem pro žádné »korso« mladých dvojic, ani dostaveníčkem zamilovaných, ani veřej-

ným tržištěm, kde se mohou probírat denní klepy, ani pozorovatelnou slídících očí špehujících stařen, ať mladých, ať starých!

2. Na ambitech jako v součásti chrámu, kde se konají bohoslužby, není dovoleno kouřiti, voditi psy a voziti kočárky. V době bohoslužeb není jistě slušné chodit s rukama v kapsách a s čepicí na hlavě.

3. Dbejte o slušný ústroj, aby nepohoršoval výstřední nahotou neb nedůstojnou volbou. To platí pro muže i ženy. Co se

Drazí bratři a sestry,
několik vikářů mě požádalo, abych pomohl sjednotit postoje při liturgii. Myslím, že ve většině kostelů to není žádný problém. Přesto bych rád vyhověl a poprosil vás o několik věcí.
Především vstávání či klekání nedělejme současně s recitací, ale dejme tomu svůj čas. Například: K evangeliu vstáváme, když se začne zpívat aleluja s veršem. Pokud se zpívá sloka písně, vstaňme hned po skončení zpěvu, dříve, než kněz začne pozdravem: Pán s vámi. Pokud se koná slavnostní průvod s Evangeliářem a nezpívá se Aleluja, vstaneme, když jáhen pozvedne Evangeliář.
Nebudeme vstávat při odpovědi po přípravě darů „Ať ji přijme ke své slávě...“, ale až po jejím skončení. Kněz počká, až všichni vstanou, a teprve pak začne modlitbu nad dary.
Při eucharistické modlitbě je nejvhodnější klekat, když kněz vztahuje ruce nad obětní dary, a vstávat po skončení odpovědi na zvolání Tajemství víry „Tvou smrt zvěstujeme...“ Někde se kleká hned po Svatý, jinde se zůstává klečet až do konce eucharistické modlitby. Respektuji místní zvyky, ale prosím, aby kněz vždy počkal se zpěvem či recitací a dal časový prostor pro změnu postojů věřících. Prosím o velkou ohleduplnost ke všem, kteří mají problém stát či klečet.
Kdo si jde pro požehnání při podávání sv. přijímání, prosím, aby si dal prst na ústa. Kdo přijímá na ruku, ať má obě ruce volné, čisté a bez rukavic, ruce položí na sebe, a to tak, že pravák položí pravou ruku pod levou, aby hostii položenou na levou ruku mohl uchopit pravou rukou a vložit do úst dříve, než odejde na své místo. Levák přijímá hostii na pravou ruku. Kdo nese na rukou dítě, nebo přichází z berlích, ať přijímá do úst.
Společná recitace či hlasitá modlitba je velkou příležitostí k budování společenství. Na řadě míst vidím, že každý recituje svým tempem i svým tónem. Ostatní mlčí, protože se nemají ke komu přidat. Společná recitace je jako zpěv, při němž musí jeden naslouchat druhému, sjednotit se s ostatními, aby vytvořili jeden společný hlas. Udělejme to tak i při společné modlitbě. Bude to nejen krásnější a pomůže nám to i ve vytváření společenství vzájemné lásky. Pokud je to možné, ať se všichni zapojí do zpěvu, vždyť jednota hlasů vyjadřuje jednotu srdcí.

hodí do baru nebo na válení na trampu, nehodí se do kostela. A podle směrnic papežských nemá se ani podávat sv. přijímání těm osobám, jež ústrojem nedbají stydlivosti.

4. Máš-li hlad, nemysli, že tvé jídlo bude posvěceno, když budeš jísti v kostele nebo v ambitech. Venku je pro to místa dosti. A nechtěj zanechat po sobě památku jistého čtvernožce; papíry, ohryzky, kosti, rozbitá vejce, slupky s pomerančů a ovoce, láhve a kusy pečiva si zas pěkně seber nebo ulož na místech k tomu vyhrazených, ale neznešvaruj jimi místo, kde jsi obědval.

5. Nemysli, že před každou sochou a oltářem, kolem kterých jdeš, musíš se bezmyšlenkovitě křížovat a dělat něco jako napodobení pokleknutí. Tím už svoji pobožnost nijak nezachráníš, a dáš jen najevo, že nevíš, kde je nejsv. Svátost a že se kleká jen před ní, a před nikým jiným. Když přijdeš do tanečního sálu, podřídíš se bontonu, jaký tam vládne. Když přijdeš do kostela, podříd se také a neurážej citů ostatních svou nevědomostí nebo hrubostí. Kleká se před nejsv. Svátostí, když přijdeš do kostela, při pozdvihování, svátostním požehnání a když jdeš z kostela ven. Uklánění si můžeš nechat až do tanečních hodin. A nese-li se Nejsvětější na ambitech k sv. přijímání venku, nelituj svých kalhot, že se ti zmačkají nažehlené puky, a poklekní také!

6. Nezapomeň, že hlavní povinností katolíka v neděli a zasvěcený svátek je, zúčastnit se z božně a celé mše svaté. Budeš-li hloupě okukovati okolo krámků s poutním zbožím nebo u sudů s kyselými okurkami, nebo zdřimneš-li si někde v parku na lavičce, nebo budeš dlouho přihlížeti přicházejícím procesím, nebo psáti celé desítky pozdravů svým známým z pouti ze Sváté Hory, může se ti velmi snadno stát, že nebuděš na Sv. Hoře ani přítomen mši sv. a vrátíš se domů s novým těžkým hříchem! — A nemysli, když tě to v kostele omrzí, že už můžeš jít pryč; dokud mše svatá není

ukončena, nesplnil jsi svou povinnost.

7. A nestačí jen tak civěti jako panák na stráž. Nestyd' se vytáhnouti růženec nebo modlitební knížky či aspoň zpěvník. A bude dobře, když se naučíš znát aspoň hlavní části mše svaté, abys nemusel zbytečně se ohýbat (když už neklekáš) při každém zazvonění ministrantově, a zlobit se, že tě tím zvoněním stále vyrušují. Nechtěj býti také současně na deseti mších svatých, neboť pak nemáš nic ani z jediné. Slouží-li se najednou více mší sv., účastni se jedné, ale pozorně, a ostatních si nevšímej!

8. Jsi-li přítomen vítání nebo vyprovázení poutníků, nemysli, že musíš vyslechnouti všechny promluvy, a ustup rád novému procesi, aby mělo místo.

9. Neomezuj svoji »pout« jen na to, že si koupíš nějaký talisman se sv. Antoníčkem, nebo pošleš pár pohlednic, nebo koupíš marcipánové srdce. K podstatě pouti náleží hodné přijetí sv. svátostí. Jdeš-li pak ke sv. zpovědi, nemusíš trápit sebe ani zpovědníka zkomolenou formulí »Já bídny hříšník zpovídám se všem milým a vám, sv. Otče...« a řekni hned, kdy jsi byl naposledy u sv. zpovědi a jmenuj hned své hříchy. Neříkej nikdy, že žádných hříchů nemáš, protože jsi nikoho nezabil a neokradl. Nechť se, že jsi »dobře založený«, když jsi léta nebyl u sv. zpovědi, proto že každý zpovědník hned pozná, že jsi opravdu hodně založený! Ani neříkej, že se zpovídáš ze všech hříchů vinných i nevinných, všedních a svátečních, minulých, přítomných a budoucích, vědomých a nevědomých, a že už »vícejc nic nemáš«, protože taková zpověď je napřed neplatná. Musíš jmenovati výslovně své hříchy a u hříchů těžkých i počet! Kněz při návalu poutníků nemá tolik času, aby všechno zvlášť z každého násilně dobýval. To je tvoje vlastní povinnost!

10. Měj na paměti, že těm, kteří žijí v civilním manželství, nemůže kněz dáti rozhřešení, dokud si věc nespraví před Církví. Zatajíš-li to, není tvá zpověď platná, je svatokrádežná a stejně i tvé

sv. přijímání. Po sv. zpovědi dávej pozor na to, co ti kněz řekne, a pomodli se hned a zbožně uložené pokání. Proto neutíkej z kostela, jako když tě vystřelí. Nepomodlíš-li se pokání hned, snadno zapomeňš, a nejeví to zrovna známky tvé opravdové lítosti.

11. Jdeš-li ke sv. přijímání, pusť z mysli myšlenku, že musíš olíznout všechny prsty podávajícího kněze, ani z falešné pokory neklon hlavu tak nízko, aby kněz s námahou musel hledat otvor, jemuž se říká ústa. Jako děti uměli jste jistě výborně vyplazovat jazyk na své školní druhy, nuže, toho umění užíjte slušně i nyní. Klečte klidně a nevrázejte hlavou netrpělivě vpřed, abyste nevyrazili knězi Nejsv. Svátost z ruky! Když jsi přijal, odejdi slušně a vykonaj si aspoň krátké díkůčinění. Pamatuji, že zde je na místě nejlubší vděčnost! Kdo utíká hned po sv. přijímání z kostela ven, projevuje trestuhodnou nedbalost a nevědomost toho, co přijal. Jako nápadné vzdychání a kroucení očima je nedůstojným excesem hysterických žen, tak opomnutí díkůčinění je zase výstředním nedostatkem!

12. Jdeš-li si sednout do lavice, neseď si hned na kraj, aby všichni ostatní museli se drápati do lavice přes tvé nohy a vrážeti do tvého břicha. Není to příjemné ani tobě, ani jiným. Vstup hned až dozadu a popřej ochotně místo dalším.

13. Koupíš-li si nějaké památky poutní a chceš-li si je dát posvětit, musíš poprosit kněze, který jediné má pravomoc světit a udělovat po případě na ně odpustky. Je tedy naprosto zbytečné a důkazem hrubé nevědomosti, když si je »svetiš« sám tím, že na ně liješ svěcenou vodu. Nesvěti svěcená voda, ale kněžská moc! Chceš-li si tyto předměty dáti dotýkati podle dávného zvyku na milostné sošce P. Marie svatohorské, dotkni si je sám při líbání sošky, nebo je předej asistujícímu knězi. Máš-li věcí více, nepodávej každou drobnost zvlášť, ale vše-

chny najednou. Máš-li je v papíře, není třeba abys je rozbaloval ani při dotýkání ani při svěcení. To platí i přes papír. A není třeba, aby svěcená voda, užívá-li ji kněz při svěcení, padla zrovna na tvoje věci. Stačí a rozhoduje úmysl kněze, které předměty chce světit. Tím však, že si věci dotkneš u sošky, nemají ještě církevního svěcení. To musí vykonat kněz zvlášť. Při líbání se netlač, je-li nával, ale když na tebe přijde řada, polib rouško a rychle hleď odejti, abys uvolnil místo dalším. Rouško není k tomu, aby sis do něho utíral oči, ústa a p.; chceš-li se umýt, vezmi si na to svůj ručník, ale ne toto rouško. Světí se zpravidla jen náboženské předměty, a není tedy dost vhodné, když maminka chce překvapit svého »starého« posvěcenou fajfkou nebo püllitrem na pivo, nebo novým hrncem na »kafe«, i když je na tom obrázek ze Sv. Hory.

14. Buď opatrný i na místech svatých, neboť i tam zloba lidí hledí těžit. Dej proto bedlivě pozor na své kapsy a peněženku, abys nedopřál zbytečně i ty dlouhoprstým a školeným kapsářům zbytečné radosti z tučného úlovku a abys nemusil později plakat nad svou neopatrností! Stane-li se ti nicméně nějaká nehoda, hlas to ihned v sakristii nebo dozorcím orgánům policejním!

První máj na Sv. Hoře, který padl letos právě na neděli, vydal se velmi pěkně, se nádhernými pohody. Zavítal na Sv. Horu i větší počet poutních procesí. Korunní jeptiš byla tradiční post přibramského kraje s buřtem, spílky a vandálským průvodem. Velmi pěkně se vyjímaly nové korunníčky a výstřední invokace i květinové litanie. Po příchodu bylo na ambitech dvojitá káňka a spívaná mše sv., vyhlášen roušlous.

P. Marie svatohorská v Hrádku u Sušice. Na polísku května vyhládla si Stefanie Hochstetler, společnice i baronky A. Hennebergové rodu Harrachové v Hrádku u Sušice, na Sv. Hoře věcnou koupí milostné sošky P. Marie svatoh.

Hledat Boží tvář

Homilii přednesl apoštolský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo při novoroční liturgii na Svaté Hoře 1. ledna 2023

Vážení otcové, drazí bratři a sestry ve víře v Krista, dnes začínáme nový rok. Dnešek je Světovým dnem míru. Je to chvíle vhodná pro rozjímání a modlitbu. Modlíme se, aby všude nastal mír: za pokoj v našich srdcích, v našich rodinách, v našich společenstvích, v našich zemích, za mír na celém světě.

Dnes zároveň slavíme slavnost Panny Marie, Matky Boží a Matky církve.

Maria jako první pocítila teplo lidského doteku Boha. Její Syn Ježíš byl v jejím lůně devět měsíců. Maria jako první spatřila pravou Boží tvář v lidské podobě.

Když se v těchto dnech díváme na jesličky, hledíme také na tvář Božího Syna. Pokud mu budeme naslouchat, zeptá se nás: „Co pro tebe mohu udělat, co chceš, abych pro tebe udělal?“ Musíme odpovědět stejně jako slepý Bartimaios: „Pane, ať vidím. Pane Ježíši, ať vidím tvou tvář.“

Během tohoto vánočního času se mnoho lidí chodí dívat na nově narozeného Ježíška. Je to snaha přiblížit se Bohu a vidět jeho lidskou tvář. Maria jako první pocítila teplo lidského doteku Boha. Maria jako první spatřila pravou tvář Boha v lidské podobě. Nežádáme ho o bohatství a o majetek ani o čest a slávu a ani o jiné hmotné věci. Prosíme ho prostě: „Pane, kéž tě můžeme zakoušet ve svém životě. Pane, kéž můžeme vnímat skutečnost tak, jak ji vidíš ty. Pane, kéž tě spatří celé lidstvo a dokáže vnímat věci tak, jak je vnímáš ty.“

Pastýři spěchali do Betléma, aby viděli Boží tvář. Tři mudrci přišli z východu, aby viděli tvář malého Krále, Syna Božího. Herodes nechtěl jeho tvář vidět, bál se mu pohlédnout do tváře, a proto ho chtěl zabít.

Papež František napsal 29. června 2016 dokument, který je určen zasvěceným osobám žijícím kontemplativním životem. Jeho název zní „Hledat Boží tvář“.

A začíná konstatováním, že hledání Boží tváře bylo vždy součástí našich lidských dějin. Hledat Boží tvář totiž znamená toužit po hluboké zkušenosti s Bohem.

Bartimaios byl slepý muž, který žebral u cesty. Okraj cesty je místem pro lidi na okraji společnosti. Když poznal, že právě procházející Ježíš je Syn Davidův, Mesiáš, vyslovil také prostou prosbu, totiž „aby viděl“. Tím, že žádal, aby viděl, ukázal, že je jediným člověkem v celém zástupu, který jasně vnímá identitu Krista jako Božího Mesiáše. „Hledat Boží tvář“. Nejde tedy o to, že bychom chtěli mít zázračné vidění a spatřit Boha sedícího na trůnu, jako jej viděl prvomučedník svatý Štěpán. Ne že bychom se domnívali, že už jsme svatí. Chtěli bychom se jen podílet na božském bytí, na božském vnímání. Bůh chce, abychom se na věci dívali jeho očima, ale my jsme někdy tvrdohlaví. Jsme připoutáni ke své vůli. Zároveň chceme, aby se nám věci ukazovaly takové, jaké jsou, bez našeho subjektivního vnučování. Nechceme zastrášovat nebo ovlivňovat druhé tím, co každého z nás činí zvláštním.

Dobře víte, že každý máme svůj styl oblékání, své vlastní chutě na to či ono jídlo, své vlastní sklony, své vlastní projevy, svá vlastní měřítka a volby, své vlastní preference, svá oblíbená místa. Nic z toho ale nemění objektivní jevy. Přírodní jevy je objektivní sám o sobě. To, co je naopak odlišné, je naše vlastní subjektivní vnučování a ovlivňování přírody. Proto máme problémy v politice i ve světě.

Na tomto světě bude mír, opakují, na tomto světě bude mír, jen když dovolíme, aby se skutečnost projevila tak, jak je, objektivně, a když umožníme, aby byla takovou, jaká je, aniž bychom jí vnucovali své vlastní subjektivní interpretace nebo vysvětlení.

Ba co víc, kdybychom se na všechno dokázali dívat Božíma očima, byl by tento svět nádherným místem. Na Ukrajině by nebyla žádná válka. Na tomto světě by neexistovaly střety zájmů. Vidíme však, že každý chce ve všem prosadit jen svou vlastní vůli. Každý chce ovládnout scénu. Nikdo nechce ustoupit názorům druhých.

Pane, ať vidím! Abych tě viděl takového, jaký jsi. Abych si vážil druhých takových, jací jsou. Abych viděl skutečnost tak, jak ji pozoruješ ty. Abych mohl vnímat druhé tvým milosrdným a otcovským pohledem. A abych se mohl těšit z věčného patření na tebe na onom světě. Abych tě mohl obdivovat a vnímat tě tak, jak to dělala Matka Boží Panna Maria. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

TŘIKRÁT O POSTĚNÍ SE

Kázání P. Jana Kuníka na počátku postní doby

Popeleční středa 22. února 2023

(Mt 6,1-6.16-18)

Slova svatého evangelia podle Matouše. Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale před lidmi, jinak nemáte odplatu u svého Otce v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, nevytrubuj před sebou, jak to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby je lidé velebili. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když však dáváš almužnu ty, ať neví tvoje levice, co dělá tvoje pravice, aby tvoje almužna zůstala skrytá, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se modlíte, nebudte jako pokrytci. Ti se rádi stavějí k modlitbě v synagogách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby lidem ukazovali, že se postí. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaz si hlavu a umyj si tvář, **abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je ve skrytosti;** a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.“

Pro koho či pro co se postím? Pro koho nebo pro co konám skutky lásky? Dělam to pro nebeského Otce? Jako odpověď Otcí, který mě miluje jako první, i když často skrytý? Kéž bych pochopil(a), že mě Bůh, můj skrytý Otec, miluje. Kéž bych pochopil(a), že mě můj skrytý Bůh Otec miluje i v Jím poslaných událostech, které se mi denně dějí a jejichž smysl mi zakrývá „tělo, svět či ďábel“. Pak budu odpovídat na tuto lásku postem a konáním skutků lásky s vděčností a rád. Pak bude i má odpověď na otázku „Pro koho to děláš?“ vždycky stejná: „Pro Nebeského Otce.“

Čtvrtek po Popeleční středě 23. února 2023

(Dt 30,15-20)

Čtení z páté knihy Mojžíšovy. Mojžíš pravil lidu: „Hleď, předkládám ti dnes život a štěstí, smrt i neštěstí. Jestliže budeš poslouchat příkázání Hospodina, svého Boha, která já ti dnes prikazuji, a budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš-li chodit po jeho cestách a zachováš-li jeho příkázání, nařízení a ustanovení, budeš žít a rozmnožíš se a Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná na zemi, do níž přicházíš, abys ji obsadil. Když se však tvé srdce obrátí a nebudeš poslouchat, dáš-li se svést, aby ses klaněl jiným bohům a ctil je, oznamuji vám dnes, že jistě zahynete a nebudete žít dlouho na zemi, kterou se chystáte obsadit, až přejdete Jordán. Nebe a zemi беру si dnes proti vám za svědka: Předkládám ti život, nebo smrt, požehnání, nebo kletbu. Vyvol si život, abys

žil ty a tvoje potomstvo. Miluj Hospodina, svého Boha, **poslouchej jeho hlas a lni k němu, neboť jen tak budeš žít a dlouho zůstaneš na zemi, o níž přísahal Hospodin, že ji dá tvým otcům Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi.**“

Poslušnost Božím příkazům přináší život, to je hlavní myšlenka dnešního 1. čtení. JM. Escrivá de Balaguer k tomuto tématu řekl: „*Ó, sílo poslušnosti! Jezero Genezaretské odešlo vydat své ryby Petrovým sítím. Celá noc byla ztracena. Potom poslušně ponořil znovu síť do vody: „A když to učinil..., zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly. „...A chytily veliké množství ryb... Věř mi: tento zázrak se opakuje každý den.*“ (srv. Cesta č.629, Brno, Cesta, 1992, 145) Poslušnost Božím příkazům přináší život a hojnost i mně! Věřím tomu? Pomáhá mi to na cestě k obrácení?

Pátek po Popeleční středě 24. února 2023

(Iz 58,1-9a)

Čtení z knihy proroka Izaiáš. Toto řekl Pán, Bůh: „Volej plným hrdlem, nepřestávej, jak polnice povznes svůj hlas! Výčti mému lidu jeho nepravost, Jakubovu domu jeho hříchy! Neboť den co den mě hledají a usilují poznat mé cesty jako lid, který jedná spravedlivě a neopouští zákon svého Boha. Žádají ode mě spravedlivé soudy a touží po blízkosti Boha. `Proč se postíme, když to nevidíš, proč se trápíme, když na to nedbáš?` Hle, v postní dny vyřizujete své záležitosti a trýzníte všechny své dělníky! Hle, k sváru a hádce se postíte a bijete zločinnou pěstí. Přestaňte se takhle postit, a váš hlas bude slyšet až do výšin. Je tohle půst, jaký se mně líbí, den, v němž se člověk umrtvuje? Sklonit hlavu jako rákos, ustlat si na žínici a prachu? Tohle nazveš postem, dnem milým Hospodinu? **Či není půst, jaký si přeji, (spíš) toto: rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu, zlomit každé járho? Lámat svůj chléb hladovému, popřát pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obléci ho, neodmítat pomoc svému bližnímu?** Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: `Zde jsem!`“

Dnes nám Izaiáš jasně ukazuje, co to je půst. Nejen snaha odřít se něčeho, ale především snaha udělat něco navíc pro své bližní. Přidat konkrétní skutky lásky jako odpověď na spravedlivý Boží požadavek.

Jak začít

Je půl třetí v noci a nemohu spát. Sice není divu - po dvou týdnech nemoci, které jsem prospal takřka v kuse-, jenže ono to dnes opravdu nejde a nelze tomu poručit. V hlavě se mi honí jedna myšlenka za druhou a nejde to zastavit. Kdo to zná, tak ví, že se v těchto chvílích rodí nápady, jak ten noční čas využít.

Mohl bych toho tolik udělat, napadlo mě. Třeba začít s úklidem, převléct postel, vyprat prádlo, přebírat skříně, vyřadit a vyhodit spoustu nepotřebných věcí... To bych mohl, ale nejde to. Nápad by byl, ale síla není. Navíc bych jistě nebyl tak potichu, abych nerušil noční klid v domě.

Mohl bych jít do kanceláře a vyřídit kupu administrativy. Bez tak to tam na mě čeká. To bych mohl, ale nejde to. Nápad by byl, ale síla a chuť není. Měl bych tam klid na práci a byl bych přitom potichu. Ale kancelářská činnost v noci? To opravdu ne. V tom neutuchajícím toku myšlenek bych se ani nesoustředil. A ony už budou tři hodiny.

Mohl bych jít dolů do kuchyně, napadlo mě. Přes ta čtyři patra pěkně potichu a dole něco upéct na ráno, ať jsem tady k užtku. To bych mohl. Zkusím rohlíky nebo nějaký osvědčený koláč? Jenže bude práce uprostřed noci v kuchyni tak tichá, abych nebudil nebo nevystrašil ty, kdo zaslouženě spí? Ach kdyby všechno šlo jednoduše...

Mohl bych také napsat ten úvodník, na který jsem si vzpomněl v nočním přemítání, a který měl být už dávno odeslaný. To bych mohl. Jenže o čem psát? Jak začít? Dokážu vlastně napsat jenom to, že do rána je ještě dost času a já tady sedím a nevím si rady.

Krátce, bezděčně jsem zrakem přešel přes velký kříž, který mám v rohu místnosti naproti mému křeslu.

A tu mi anděl strážný napověděl. Jak tady tak bezradně sedím, najednou vidím přímo přede mnou na stolku u křesla ležící růženec. Mezi jinými předměty právě růženec. A já stejně tak, jako milióny lidí na celém světě, když za-

žívali či zažívají noc bez spánku, беру do ruky růženec a začínám modlitbou. To je ten nejlepší začátek. A co bude potom, to teď neřeším.

P. S.: Dopisuji. Je pět hodin ráno a už mám za sebou i kus práce v kanceláři. Rohlíky dnes nechám být, ale bábovku ještě upeču rád. A než bude upečená, rád vezmu do ruky růženec. To bude nejlepší závěr této noci.

P. David Horáček CSsR

Mít nebo být?

Nevím, jestli je to většina, ale zdá se, že ano. Chtějí mít jistotu. Hlavně na stáří. Dům nebo byt ve vlastnictví, auto nebo dvě, pozemek nebo víc pozemků, tučné konto, zásoby potravin, plné skříně oblečení. Někteří i nějaké to umění. A také zlato, šperky a drahé kamení. Jsou schopni se kvůli tomu třeba i zadlužit. Hlavně kvůli těm cihlám, uprostřed nichž potom přebývají. Přebývají a mnohdy hořekují. To, když síly docházejí. Nemusí to být nikterak dramatické. Ale přece jenom v padesáti šedesáti už člověk neunes tolik jako dvaceti-třicetiletý. Ale vzdát se toho?! Toho stavení?! Kam jinam bychom to všechno dali? To jsou moc smutné konce. Smutní lidé a smutné konce. Co s tím majetkem, když člověk nemá sílu?

Zdánlivě z jiného soudku: Z čeho má člověk větší radost, když něco dostane, nebo když něco daruje? Co si bude pamatovat déle? Nebo jinak: kdo z nás uvažuje na pět osm deset let dopředu se správou vlastního majetku? Bude mě těšit, nebo obtěžovat? Kam ho dám? Co s ním budu dělat? Co doopravdy, slyšíme se: doopravdy budu potřebovat? Potřebovat pro život i pro radost, na tu nezapomínejme. Také ji ale nezaměňujme za strach.

„To by se mohlo hodit“ nebo „Co kdybych to někdy potřeboval“ - je strach. Radost je připomínka hezkých věcí,

hezkých časů, setkání, milých lidí. Radost je chtění a plánování budoucnosti. Opravdoví znalci a umělci by asi řekli, že skutečná radost je teď. Právě teď. A tak se jenom tak ptám: Co bychom řekli my? Každý z nás za sebe? Raději dostáváme, nebo dáváme? Co v nás převažuje? Radost, nebo strach?

Pavel Švarc

Zprávy ze Svaté Hory

- ❑ Ve čtvrtek 17. listopadu proběhlo v odpoledních hodinách již třetí **natáčení adventního kalendáře**. První dvě natáčení probíhala 22. a 26. října. Poslední den, kdy se natáčel potřebný materiál, byl 10. prosinec. Natáčení se ujal Josef Fryš z GymTV Příbram. Adventní kalendář ve formě krátkých videí z různých zákoutí Svaté Hory s různými osobami spojenými s děním na Svaté Hoře byl zveřejněn na našich webových stránkách a na sociálních sítích.
- ❑ V pátek 18. listopadu se sešel **výbor Matice Svatohorské**.
- ❑ Na neděli Ježíše Krále při mši sv. v 11.00 udělil pražský pomocný biskup Mons. Václav Malý **svátost biřmování** 10 biřmovancům. K přijetí této svátosti je připravoval v průběhu roku P. David Horáček, CSsR.
- ❑ **Svatocecilské nešpory** s následným setkáním hudebníků a zpěváků na Svaté Hoře proběhlo v úterý 22. listopadu.
- ❑ Ve středu 23. listopadu **celebroval P. Krzysztof Strzelczyk** mši sv. v 11.00 pro poutníky z Charity Horažďovice.
- ❑ V sobotu 26. listopadu se ve sklepení opět po roce vlastnoručně vyráběly **adventní věnce** pod vedením floristky Štěpánky Sobotkové. Věnce byly před odnešením domů požehnány svatohorskými kněžími.
- ❑ V sobotu 26. listopadu pokračovaly ve farním sále **Malé filmové exercicie**. Tentokrát byl zhlédnut a diskutován film Dobré světlo.
- ❑ Slavnostního **zahájení adventu v městě Příbram** se za Svatou Horu zúčastnil v neděli 27. listopadu navečer P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ Adventní advent je název **cyklu koncertů** konaných v bazilice na Svaté Hoře v době adventní vždy ve středu v 19.00 s výlučně adventní hudbou. Středa 30. listopadu patřila J. S. Bachovi a jeho kantátám pro první neděli adventní BWV 61, 62 a 36. Účinkovali Kateřina Falciniková, Gabriela Kuntová, Stanislav Mistr, J. Janda, Vepřekův smíšený sbor, komorní orchestr, řídil Pavel Šmolík. Úvodního slova se ujal P. Stanislav Příbyl, CSsR. Posluchačů byla plná bazilika.
- ❑ V pátek 2. prosince se v bazilice od 18.00 konal **večer adorace a chval** s mladými z Příbrami a Votic.
- ❑ **První roráty** jsme slavili v sobotu 3. prosince. Další se konaly 10., 17. a 24. prosince vždy v 6.00. Hudebně byly všechny tyto ranní mariánské mše sv. doprovázeny Svatohorskými literáty.
- ❑ V sobotu 3. prosince jsme v bazilice prožili **adventní**

duchovní obnovu s redemptoristou z Frýdku P. Jozefem Novákem, CSsR, starším.

- ❑ Ve stejný den, 3. prosince, vedl duchovní **adventní obnovu** na Dobříši člen svatohorské komunity P. Jozef Novák, CSsR, mladší.
- ❑ V úterý 6. prosince jsme na Svaté Hoře hostili **vikariátní konferenci** kněží příbramského vikariátu.
- ❑ **Druhý koncert** z cyklu Adventní advent se uskutečnil ve středu 7. prosince v 19.00 s názvem Magnificat. Zazněly gregoriánské zpěvy a varhanní hudba na motivy Mariina chvalo zpěvu v podání titulárního svatohorského varhaníka Jaroslava Tůmy a Scholy Cantorum Pilsensis.

Adventní advent - první koncert

- ❑ V sobotu 10. prosince k nám zavítali **poutníci z Mníšku pod Brdy** se svým duchovním P. Janem Dlouhým. Slavili mši sv., poté měli oběd v refektáři a odpoledne mariánskou pobožnost v bazilice.
- ❑ V neděli 11. prosince zavítali na Svatou Horu **poutníci z Bavorska** vedení p. Vierlingerem.
- ❑ V neděli 11. prosince po 15. hodině na Svatohorském náměstí vystupovala **Příbramská filharmonie** a poté muzikant Žalman. Úvodního slova se ujal P. Jan Kuník, CSsR. Událost organizovalo město Příbram.
- ❑ Na **třetím koncertu** z cyklu Adventní advent ve středu

14. prosince v 19.00 byly na programu vícehlasé adventní zpěvy 15. a 16. století. Účinkoval vokální soubor Dyškanti z Českých Budějovic vedený Martinem Horynou.

- ❑ V pátek 16. prosince jsme hostili na Svaté Hoře **předvánoční setkání Charity Příbram**. V 10.00 celebroval mši sv. P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR. Další program pro rodiny s dětmi a pro klienty i zaměstnance Charity se odehrával v refektáři a ve sklepení.
- ❑ **Malé filmové exercicie** se konaly v sobotu 17. prosince v 15.00 u filmu Duše.
- ❑ Poslední, **čtvrtý koncert** Adventního adventu nesl název Blahoslavenství. Zazněla hudba nejen Radka Rejška na biblické texty. Účinkovali Zdeňka Sýkorová - flétna, Eliška Bendová - klarinet, Miloslava Šmolíková - varhany, Vepřekův smíšený sbor, Svatohorský chrámový sbor, řídil Pavel Šmolík.
- ❑ Ve čtvrtek 22. prosince se Gymnázium pod Svatou Horu sešlo k **předvánočnímu zpívání** v bazilice.
- ❑ **Vernisáž** 22. prosince v 16.00 v Mníšecké kapli byla uvedena **výstava betlémů**, kterou pořádá Spolek příbramských betlémářů. Již třicátý ročník této oblíbené výstavy duchovním slovem uvedl P. Jan Kuník, CSsR. Expozice byla přístupná do Nového roku.
- ❑ Ve stejný den večer po mši sv. přinesli příbramští skauti **Betlémské světlo**. Než bylo světlo přivítáno a požehnáno svatohorským správcem P. Davidem Horáčkem, CSsR, rozezpívali skauti naprosto přeplněnou baziliku. Následně si lidé mohli vzít světlo domů i pro své blízké. Betlémské světlo bylo na Svaté Hoře k dispozici až do Nového roku.
- ❑ Ve stejnou dobu, 22. prosince v 18.00, se ve svatohorském sklepení konalo, tak jako v předešlých letech, **předvánoční zpívání** se skupinou Náhodná sešlost.
- ❑ V pátek 23. prosince došlo v bazilice k **instalaci stromu** na Vánoce. Letošní jedle byla tak vysoká, že špička se ohýbala o strop.
- ❑ **Rorátní mši sv.** na Štědrý den přijel celebrovat apoštolský nuncius v ČR, Mons. Jude Thaddeus Okolo. Spolu s ním přijely i sestry z nunciatury. Po mši sv. s námi poseděli u čaje a vánočky a před 9. hodinou odjízděli do Prahy.
- ❑ **Půlnoční mši sv.**, při níž tradičně zazněla Česká mše vánoční od J. J. Ryby, celebroval P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ Během Slavnosti Narození Páně 25. prosince a svátku sv. Štěpána 26. prosince se odpoledne v 14.00 konalo **Zpívání u jeslíček**. Letos to byl 10. ročník velmi oblíbené události. Bazilika byla vždy plná rodin s dětmi. Další zpívání koled se odehrálo na Nový rok spolu s panem nunciem Jude Thadeem Okolo.

- ❑ **Vánoční koncert** se konal 26. prosince. Zazněly při něm koledy a vánoční hudba v podání Romana Janála - baryton, Jaroslava Tůmy - varhany a Pavla Šmolíka - varhanní pozitiv. Posluchači zcela zaplnili baziliku.
- ❑ Již podruhé se 27. prosince v odpoledních hodinách na Svaté Hoře konalo **setkání Odboru přátel Slavie Praha**. Členem organizace je P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ **Malé filmové exercicie** nabídl 28. prosince od 16.00 pohádku Lví král. Farní sál byl k této události plný rodin s dětmi.
- ❑ **Mši sv. na závěr občanského roku** celebroval 31. prosince ve 22.30 P. David Horáček, CSsR. Po mši sv. byla na plátno **promítnuta prezentace** roku 2022 na Svaté Hoře s průvodním slovem P. Horáčka a před půlnočí jsme se přesunuli na Svatohorské náměstí k novoročnímu přípitku a ohňostroji. Ten byl stejně jako v mnoha předešlých letech zajištěn rodinou Langových.
- ❑ Na Nový rok jsme na Svaté Hoře přivítali **apoštolského nuncia v ČR**, Mons. Jude Thaddeus Okolo. Pan nuncius přijel v doprovodu sester z nunciatury, předsedal mši sv. v 11.00, poté navštívil výstavu betlémů, kde byl betlémář obdarován malou soškou Pražského jezulátka. Po obědě s námi pan nuncius i se sestrami zůstali na Zpívání u jeslíček a odpoledne odcestovali zpět do Prahy.
- ❑ Pro letošní rok připravila **PhDr. Věra Smolová** v rámci cest do minulosti Svaté Hory **cyklus povídání s promítáním**, při němž probíhá ochutnávka Svatohorských vín. K prvnímu povídání „O svatohorských dolech a vodách“ jsme se sešli v barokním refektáři ve středu 4. ledna od 17.30.
- ❑ Ve čtvrtek 5. ledna v 18.00 se v bazilice konal **Tříkrálový koncert** Vepřekova smíšeného sboru, který ve spolupráci s Charitou Příbram podpořil Tříkrálovou sbírku.
- ❑ V sobotu 7. ledna od 7.30 do 9.00 **natáčela televize Nova** do pořadu Víkendová snídaně živý vstup z baziliky. Natáčení se účastnila Martina Jechortová.
- ❑ V neděli 8. ledna jsme po odpolední mši sv. **odstranili z baziliky vánoční jedli**.
- ❑ V ten samý den odjeli ze Svaté Hory redemptoristé P. David Horáček, P. Jan Kuník a P. Jozef Novák na Slovensko, kde se v bývalém semináři v Badíně u Banské Bystrice konala **provinciální kapitula** provincie Bratislava-Praha. Na Svaté Hoře zůstal P. Krzysztof Strzelczyk, člen provincie Varšava. Kapitula skončila v pátek 13. ledna. Novým provinciálem byl zvolen P. Jozef Mihok, CSsR. Jeho zástupcem je na další čtyři roky P. František Boldy, CSsR. Členy

konzulty (vedení) jsou P. Václav Hypius, CSsR, P. Tomáš Regeš, CSsR a P. Martin Macko, CSsR. Nové vedení Československé provincie je od nynějška čistě slovenské národnosti.

- ❑ Od středy 11. ledna došlo v bočních kaplích v bazilice k stavbě lešení pro další dvě etapy **čištění a restaurování stropů a stěn**, včetně štukové výzdoby.
- ❑ Ve čtvrtek 12. ledna byla **Martina Jechortová hostem Českého rozhlasu Region**. V pražském studiu v Karlíně s ní byl natáčen rozhovor do pořadu Tady to znám. Pořad byl vysílán ke konci ledna.
- ❑ Kostelnice **Věra Langová poskytla rozhovor pro Český rozhlas Region** přímo v bazilice, a to jen o několik dnů později. Vysílání proběhlo také koncem ledna.
- ❑ **Malé filmové exercicie** se konaly v sobotu 14. ledna. Tentokrát si zúčastnění mohli vybrat z nabídky tří filmů, který se bude promítat.
- ❑ V neděli 15. ledna v 9.00 přenášel **mši sv. ze Svaté Hory Český rozhlas**, stanice Vltava. Mši sv. celebroidoval P. David Horáček, CSsR.
- ❑ Od 16. do 18. ledna navštívil Svatou Horu bývalý člen svatohorské komunity **P. Anton Verbovský, CSsR**, který je již několik let představeným v klášteře redemptoristů v Korolevu na Ukrajině.
- ❑ Od 19. do 21. ledna jsme v klášteře na Svaté Hoře **hostili P. Volodymira Szabatu, ukrajinského redemptoristu**, který se po šesti letech práce ve Španělsku vrací přes Svatou Horu do Lvova na Ukrajině, kde byl zvolen za člena vedení provincie.
- ❑ Od 20. do 22. ledna jsme zde **hostili 6 redemptoristů z Varšavské provincie**. Věnoval se jim P. Jan Kuník, CSsR, s nímž někteří byli v noviciátě.
- ❑ Roku 1905 povýšil papež Pius X. bulou Sacris Aedibus Svatou Horu na baziliku minor. **118. výročí povýšení Svaté Hory** jsme si připomínali při všech mších sv. v sobotu 21. ledna.
- ❑ Ve čtvrtek 26. ledna se v budově proboštství konalo **Soirée** k letošnímu ročníku Hudebního festivalu Antonína Dvořáka.
- ❑ V sobotu 28. ledna večer se v Domě Natura v Příbrami konalo **setkání zástupců farností příbramského vikariátu s panem arcibiskupem Janem Graubnerem**. Ze Svaté Hory se zúčastnili všichni čtyři kněží a dále Věra Langová a Martina Jechortová.
- ❑ V úterý 31. ledna se od 13.00 konalo **rozloučení**

Policie ČR s npor. Michalem Volfem, který po více jak 20 letech služby na Obvodním oddělení policie ČR Příbram odchází na Policejní prezidium.

- ❑ **Druhé setkání s PhDr. Věrou Smolovou** k povídání s promítáním „0 svatohorských krámech“ proběhlo ve středu 1. února od 17.30.

Povídání o svatohorských krámech

- ❑ V pátek 3. února v 18.00 se sešel **výbor Matice Svatohorské**.
- ❑ V sobotu 4. února se konalo další setkání při **Malých filmových exerciciích**.
- ❑ Na památku P. Marie Lurdské v sobotu 11. února jsme při všech mších sv. udělovali **pomazání nemocných**, celkem svátost přijalo 32 osob.
- ❑ 15. února probíhalo v bazilice **další natáčení reportáže pro rozhlas s kostelnicí Věrou Langovou**.
- ❑ V pondělí 20. února se ve svatohorském sklepení od 7.00 do 12.00 konala **tisková konference k Svatohorskému Down Town** za účasti mistra světa.
- ❑ V pondělí 20. února se na Svaté Hoře konalo **regionální setkání nemocničních kaplanů**. Jednalo se o setkání 3 osob s pověřením výkonu služby v nemocnicích. Ze Svaté Hory se účastnil P. Jan Kuník, CSsR, coby nemocniční kaplan v Příbrami.
- ❑ **Poutníci** – v závorce je uveden počet osob včetně kněze. Toto je záznam poutníků, o nichž víme nebo se nám přihlásili a slavili mši svatou. Především jednotlivci a malé skupinky, které se nepřihlásí například při příchodu v sakristii, nejsou v naší evidenci. 12. listopadu – Praha, rodiny s dětmi ze ZŠ a MŠ Parentes (40); 12. listopadu – Plzeň (20); 23. listopadu – Horažďovice (45); 2. prosince – Votice (9); 10. prosince – Mníšek pod Brdy (50); 11. prosince – Bavorsko (55); 18. února – Bavorsko (10)

Opravy na Svaté Hoře

Co se právě děje

■ 11. ledna 2023 byla v bazilice zahájena stavba lešení pro pokračování v **čištění a restaurování stropu a stěn, včetně štukové výzdoby**. V letošním roce proběhnou dvě etapy. Budou vyčištěny a zrestaurovány kaple českých patronů a kaple Panny Marie Matky ustavičné pomoci. Restaurátorské práce byly zahájeny při prvním kontrolním dni v pondělí 23. ledna 2023. Práce by měly být dokončeny před Velikonocí. Od roku 2021 již proběhlo čištění a restaurování kolem stříbrného oltáře, v presbytáři a v hlavní lodi baziliky. Do příštího roku

tak zůstane poslední etapa – kůr a prostor za lavicemi u hlavního vchodu. Po poslední etapě bude nutné vyčistit varhany. Celkové náklady, které jistě přesáhnou původních 4,5 mil. Kč, hradí díky štědrému dárci Matice Svatohorská.

Co připravujeme

■ Během zimy jsme získali cenovou nabídku na **natření šindelových střech ambí a baziliky**. Šindel v ambitech i na bazilice byl instalován převážně v letech 2015 – 2016. Plochy o celkové rozloze 3210 metrů čtverečních potřebují nutně ošetřit. Cena bude přesahovat 3 mil. Kč. Požádali jsme o poskytnutí dotace z Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje. Pokud vše

dobře dopadne, budeme se podílet na realizaci dvaceti procenty z celkové ceny, tedy zhruba 600 tisíc Kč.

■ Letos bychom rádi svépomocí opravili **spárování východního schodiště** od baziliky k Březnické bráně. Každý dar na nákup materiálu je vítán. Případné pomocníky prosíme, aby se domluvili s paní kostelnicí Věrou Langovou.

Co nám leží na srdci

■ Cesta podél krámků k bezbariérovému parkovišti u Březnické brány a dále směrem od Březnické brány za roh Březnické kaple, kde se svažuje ke krápníkové kapli Máří Magdalény a Svatohorským schodům, je v žalostném stavu. Hledáme projektanta, který by sponzorský vypracoval návrh nové dlážděné cesty s bezbariérovým parkovištěm.

Plánů je stále mnoho. Prosíme Vás o pomoc našemu společnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz.

Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. David Horáček, CSsR

Zajímavé knihy

pro vás vybrala Tereza Pošvec Matyášová

Být živí v Bohu Timothy Radcliffe

Křesťanská víra je pozváním k plnosti života v přátelství s Bohem a lidmi. Jak toto pozvání tlumočit lidem dnešního světa? Jak novým způsobem uchopit a předávat „starou“ dobrou zprávu, udržet vše podstatné a zároveň odstranit nepravdivé, zkrslující nánosy a předsudky? Autor zve čtenáře na vzrušující cestu, aby spolu s ním objevoval, co to znamená být živí v Bohu. Ukazuje, jak nás pravdivě prožívaná víra vyvádí z vězení na čerstvý vzduch, od černobílého vidění k barevnému, jak nás osvobozuje, léčí, povolává k obzoru bez střechy. Jak osvěcuje všechno, co děláme a čím jsme.

Učedníkem rabína Ježíše Ann Spangler, Lois Tverberg

Představ si, že žiješ v roce 30 a učíš se u největšího rabína všech dob. Jaké by to asi bylo, kdybychom se mohli přenést do prvního století a sedat u nohou rabína Ježíše, stejně jako jeho židovští učedníci? Jak by znalost zvyků, představ a tradic tehdejší židovské kultury ovlivnila naše chápání evangelia?

Autorky předkládají obraz Ježíše jako židovského učitele z prvního století s přesností vědců, dramatickostí dobrých vypravěčů a vnitřním zaujetím učedníků. Tato kniha bude velkým obohacením jak pro odborníky, tak pro laiky. Z této studie, která je podpořena pečlivým zkoumáním starověkých textů i nejnovějšími archeologickými objevy, zaznívá jasná výzva k následování biblického Ježíše.

Víra královny Alžběty II. Geoffrey Waugh

Sbírka nejpoutavějších výroků královny Alžběty II. o víře čerpá z jejích každoročních vánočních poselství i z velikonočního poselství o covidové uzávěře v roce 2020. Je rozčleněna do deseti oddílů podle klíčových témat: osoba Ježíše Krista; služba a podpora; mír a dobrá vůle; víra a naděje; světlo a život; pravda a odvaha; láska; péče a soucit; odpuštění a smíření; úcta a tolerance. Kristův život a učení byl pro královnu vždy inspirací a oporou: „Ježíš vztahoval ruce v lásce, přijetí a uzdravení, stal se vzorem smíření a odpuštění. Jeho příklad mě naučil, že mám respektovat všechny lidi a vážit si jich...“ Boží láska je určena všem, nikdo není mimo její dosah, ani ti, které většina společnosti odsouvá na okraj. Ježíš je středem a hlavním důvodem radosti křesťanů, ale víru je třeba

vyjadřovat skutky. „Jádrem křesťanské víry je odpuštění, které dokáže uzdravit rozvrácené rodiny, obnovit přátelství a usmířit rozdělená společenství,“ zdůrazňuje královna Alžběta II.

Ježíši - proč?! My děti na křížové cestě Tadeusz Ruciński, Anna Sedziw

Byli jste už na křížové cestě? Prohlíželi jste si jednotlivé obrazy a viděli jste, jak Ježíše odsoudili? Jak na něj naložili kříž, trápili ho, posmívali se mu, až umřel na kříži, byl pochován a vstal z mrtvých?

A všimli jste si, že na těch obrazech není jediné dítě? Že by tam žádné nebylo? To není možné.

Děti běhaly za Ježíšem spousta. Kristovi žáci je od svého Učitele odháněli. Marně. Děti byly Kristu blízko – možná blíže než dospělí. Dospělí je přehlíželi, ale ony všechno viděly.

Pojďte a vydejte se i vy po Ježíšových stopách s dětmi, které byly na křížové cestě s ním! Tak trochu jinou křížovou cestu si můžou přečíst děti samy nebo s rodiči. Své využití najde také ve společenstvích, v hodinách náboženství a ve skupinách, které se snaží přiblížit tajemství Velikonoc připomínkou Ježíšovy poslední cesty. Děti v ní najdou volné místo pro osobní modlitbu i pro dotvoření vlastního obrázku.

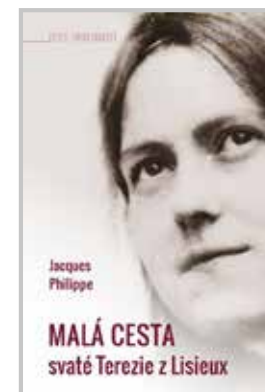
Keramika a něco málo slov k tomu Gustav Fifka

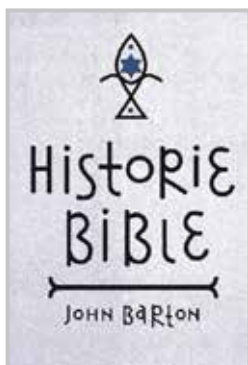
Nádherná publikace klatovského rodáka Gustava Fifky, který se zapsal do umělecké sféry zcela vlastním a nezměnitelným rukopisem svých keramických děl. Jeho reliéfy či volná figurální díla jsou základem jeho tvorby a působí velmi lidově, vytváří samotné příběhy až s lehkým nádechem humoru. Autor svou knihu rozšířil o své životní vzpomínky, čímž dodal svému dílu druhý narativní rozměr.

Malá cesta svaté Terezie z Lisieux Jacques Philippe

Kniha přibližuje jádro poselství mladé karmelitky, jež zemřela ve věku pouhých 24 let v roce 1897 a kterou papež Jan Pavel II. prohlásil o sto let později za učitelku církve.

Chtěl bych zde ukázat, v čem spočívá ona „zcela nová cesta“ neboli „malá cesta“, již Terezie objevila, žila a později také předávala druhým. Vnímala, že Bůh chce tuhle cestu ukázat zástupcům „malých duší“, všem lidem slabým a zranitelným, aby je tak pozvedl až k nejvyššímu stupni lásky. Správně tušila, že smrtí její poslání rozhodně nekončí... Nečekaně rychle šíření Terezičina učení pokračuje i nadále. Je důkazem toho, že její touha nebyla pouhou iluzí, což plně koresponduje s Otcovou moudrostí, který „tyto věci ukryl před moudrými a učenými a odhalil je malíčkým“ (Lk 10,21). Dobrý Bůh v tom opět překonal všechna její očekávání.

Historie Bible John Barton

Kniha představuje „dějiny Bible“, a to jak dějiny jejího vzniku a utváření, tak dějiny jejího působení, způsobů interpretace a užívání v židovské a křesťanské tradici. V širokém záběru, a přitom s detailní přesností a vykreslením svébytných odstínů představuje místo a roli Bible v dějinách evropské kultury na cestě od starověku dodnes. Starozákonní i novozákonní látky autor zakresluje do příslušných historických kontextů a náboženských tradic v jednotlivých kulturních epochách, jimiž procházely, a ukazuje, jak biblické texty prostředím svých nositelů utvářely a jak byly tímto prostředím také utvářeny a nově interpretovány.

Tato publikace získala na britském knižním trhu v roce 2019 několik prestižních ocenění. Čtenářům poskytuje vhled do moderního bádání o Bibli a učí je zásadám kritického uvažování o literárních i historických souvislostech biblických látek i o problematice jejich užívání, výkladů a interpretací. Četba této knihy nejen spolehlivě informuje, nýbrž v pravém slova smyslu odborně vzdělává a kultivuje. Jak pro okruh křesťanských čtenářů, tak pro široké kruhy „sekularizovaných“ zájemců o solidní vhled do biblické problematiky představuje toto kompendium mimořádně kvalitní titul.

Jonáš Pavel Hošek

Jonáš. Jedna z nejpodivnějších postav celé Bible. Jaké tajemství jeho příběh skrývá? Jak rozumět dramatickým zvratům na jeho dobrodružné cestě do zámorí? A co nám toto fantaskní vyprávění napoví o nás samých – ale i o Tom, který k němu promlouval z nebe? Příběhem nejurputnějšího a zároveň nejkomičtějšího izraelského proroka provází teolog a religionista Pavel Hošek.

Potrava pro (d)uši ze Svatohorské prodejny

CD Hudba ze Svaté Hory – 299 Kč

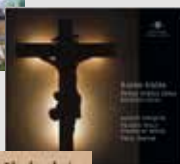
Nahrávka svatohorských zpěvů (Zdravas, Stála Matka), varhanní hudby, fanfár svatohorských ministrantů, ad.

CD Pašije – 290 Kč

Nahrávka kromě velkopátečních pašijí podle Jana z pera skladatele Radka Rejška, které letos opět zazní ve svatohorské bazilice, obsahuje i varhanní meditace křížové cesty téhož autora.

CD Hluboký náš důl – 299 Kč NOVÉ

Disk přináší kromě úprav hornických písní mj. unikátní záznam Te Deum R. Rejška pro vojenskou dech. hudbu, sbor a zvonohru, věnované stoletému výročí titulu basilica minor.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2023

15. 3.–19. 3.	Exercicie „Pro Čechy a Slováky z Rumunska“	Mons. Josef Žák	3 900 Kč
23. 3.–26. 3.	Exercicie „Otčenáš“	P. David Vopřada	3 050 Kč
24. 4.–28. 4.	Exercicie pro všechny	Mons. Josef Žák	3 700 Kč
12. 5.–14. 5.	Víkendová duchovní obnova	P. Michal Němeček	2 050 Kč
18. 5.–21. 5.	Exercicie	P. Karel Satoria	3 050 Kč
25. 5.–28. 5.	Svatodušní exercicie pro všechny	P. Ondřej Salvat	3 050 Kč
2. 6.–4. 6.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Kurz křesť. kontemplace“	P. Josef Michalčík, CSsR	2 050 Kč
9. 6.–11. 6.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Svatost smíření trvalou cestou obrácení srdce“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2 050 Kč
12. 6.–16. 6.	Exercicie „Panna Maria - matka a královna“	P. Jan Kuník, CSsR	3 700 Kč
29. 6.–2. 7.	Ikonomisecký kurz (info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	6 350 Kč
3. 7.–7. 7.	Exercicie v mlčení „Jak prohloubit lásku ke Kristu (II.)“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
10. 7.–14. 7.	Exercicie „Jak se modlit s Bibli“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
8. 9.–10. 9.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Přemýšlej, děkuj a služ“	P. Jan Kuník, CSsR	2 050 Kč
11. 9.–15. 9.	Exercicie „Důvěra“	P. Petr Beneš, CSsR	3 700 Kč
21. 9.–24. 9.	Exercicie pro seniory	Mons. Aleš Opatrný	3 050 Kč
25. 9.–29. 9.	Exercicie „Základy křesťanské modlitby“	P. Josef Michalčík, CSsR	3 700 Kč
19. 10.–22. 10.	Exercicie „Radost z evangelia: víra, naděje, láska“	P. Vít Uher	3 050 Kč
5. 11.–11. 11.	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	5 400 Kč
23. 11.–26. 11.	Exercicie „Rozlišování boží vůle podle sv. Ignáce z Loyoly“	Václav Čáp	3 050 Kč
30. 11.–3. 12.	Ikonomisecký kurz (info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	6 350 Kč
8. 12.–10. 12.	Víkendová adventní duchovní obnova s redemptoristy	P. Petr Beneš, CSsR	2 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů.

Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

20. 3.	Slavnost sv. Josefa. Doporučený svátek.
25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně. Doporučený svátek.
26. 3.	5. neděle postní. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
2. 4.	Květná neděle. Mše sv. v 9.00 a 11.00 začínají průvodem s ratolestmi z náměstí. Hudba při liturgii v 9.00 a 11.00: P. Šmolík - Nové Matoušovy pašije ad.
5. 4.	Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 4. Cesty do minulosti Svaté Hory „O svatohorských polích a loukách“ - povídání s promítáním.
6. 4.	Zelený čtvrtek. Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večeře. Hudba: P. Šmolík - proprium Zeleného čtvrtku ad. Po mši svatě adorace Nejvyšší svátosti v Getsemanské zahradě. Možnost získat plnomocné odpustky.
7. 4.	Velký pátek - den přísného postu. V 15.00 Křížová cesta v parku. V 17.00 Velkopáteční obřady. Hudba: R. Rejšek - Pašije podle Jana ad. (Vepřekův smích. sbor). Pravidelné bohoslužby se nekonají. Možnost získat plnomocné odpustky.
8. 4.	Bílá sobota. Boží hrob otevřen od 6.30. Modlitba hodin v 8.00. Obřady vel. vigilie ve 20.00. Pravidelné boh. se nekonají. Možnost získat pln. odpustky.
9. 4.	Boží hod velikonoční - Zmrtvýchvstání Páně. Zsvěcený svátek. Žehnání pokrmů při každé mši sv. Hudba při liturgii v 9.00: P. Šmolík - Misa nova (Svatohorský chrámový sbor).
10. 4.	Pondělí velikonoční. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. V 16.30 Velikonoční koncert T. Hrbáček - trubka, P. Šmolík - fanfmoche.
16. 4.	2. neděle velikonoční (Neděle B. Milosrdenství). Hudba při liturgii v 9.00: J. Langlais - Misa Misericordiae Domini. V 15.00 Korunka k B. milosrdenství
29. 4.	22. Arcidiecézní pout' za duchovní povolání. Mše sv. v 11.30. Celebrazuje arcibiskup pražský Jan Graubner. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
30. 4.	4. neděle velikonoční. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
3. 5.	Cyklus setkání s PhDr. V. Smolovou - 5. Cesty do minulosti Svaté Hory „O svatohorských pokladech“ - povídání s promítáním.
7. 5.	Zahajovací koncert cyklu Nedělních varhanních půlhodin ve 14.00. Další koncerty každou neděli ve 14.00 do 1. 10. 2023 včetně.
13. 5.	Pout' bývalých příslušníků PTP (Pomocných technických praporů) v 10.30.
18. 5.	Nanebevstoupení Páně, doporučený svátek. Hudba při mši sv. v 17.00: P. Eben - Mešní proprium, ordinarium.
20. 5.	Památka sv. Klementa Maria Hofbauera, CSsR. Rozšíření Kongregaci za Alpy do Evropy, misionář, patron Varšavy a Vídně, kde je pochován.
27. 5.	Pout' Matice Svatohorské. Mše sv. v 10.00 v bazilice, následuje výroční schůze členů Matice Svatohorské.

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře**Pondělí-sobota 6.30–18.00 ■ neděle 6.30–17.00****Pořad bohoslužeb****Pondělí-sobota: 7.00, 9.00, 17.00**

- 6.55 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- ve středu v 17.00 pobožnost k P. Marii, Matce ustavičné pomoci, poté mše svatá
- ve čtvrtek po odpolední mši svaté adorace Nejsvětější svátosti
- v pátek v 7.00 mše svatá sloužená za živé i zesnulé členy Matice Svatohorské a za dobrodince Svaté Hory
- první pátek v měsíci po mších svatých v 9.00 a 17.00 pobožnost k Božskému srdci
- v sobotu po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením zaslaných poděkování a proseb

Neděle: 7.30, 9.00, 11.00, 15.30

- 7.25 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- 16.15 (po odpolední mši svaté) české zpívané nešpory a poté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské
- po každé mši svaté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské (s výjimkou nedělní odpolední mše svaté)
- v květnu denně kromě čtvrtka a neděle po odpolední bohoslužbě májová pobožnost
- v říjnu před odpolední mší svatou modlitba posvátného růžence
- v adventní době v sobotu v 6.00 rorátní mše svatá, mše svatá v 7.00 není, další jsou v 9.00 a 17.00
- v postní době křížová cesta v pátek: 16.15 a v neděli: 14.45
- zpovědní služba je půl hodiny před začátkem každé mše svaté, v naléhavých případech na požádání (kontaktujte službu v sakristii nebo v prodejně v ambitu)
- pořad bohoslužeb o svátcích a slavnostech, které nepřipadají na neděli, je jako ve všední den
- výjimky jsou uvedeny v kalendáriu

Úřední hodiny farního úřadu

Pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668**Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna****Odpovědná osoba** Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,
e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, e-shop: svata-hora.cz/internetovy-obchod

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • pondělí-sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00**Prohlídka****- areálu**

s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

- s koncertem po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

- expozice muzea každý den v otevírací době prodejny.

- sklepních prostor a zvonice prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.
Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.
Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

**Z novoroční liturgie
s papežským nunciem
Mons. J. T. Okolo**

**Z novoroční liturgie
(apoštolský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo)**